Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2060 | 4 PAGINI — 20 BANI | joi 15 decembrie 1955

În Consiliul de Securitate

R. P. R. a obţinut majoritatea de voturi pentru admiterea în O. N. U.

După cum anunţă postul de radio Paris, Consiliul de Securitate s-a întrunit din nou miercuri seara la cererea delegaţiei sovietice pentru a relua discuţia în chestiunea admiterii noilor membrii în O.N.U.

La deschiderea şedinţei delegatul sovietic A. A. Sobolev a arătat că faţă de situaţia creată prin veto-ul ciankaişistului, Uniunea Sovietică a hotărît să prezinte o nouă propunere. Potrivit acestei propuneri urmează a fi admise simultan şi imediat în O.N.U. 16 din cele 18 ţări care au făcut cereri de admitere. Cererile R. P. Mongole şi Japoniei urmează să fie examinate în sesiunea următoare a Adunării Generale a O.N.U. Delegatul sovietic a spus că U.R.S.S. va sprijini atunci ambele cereri.

LA ORA ÎNCHIDERII EDIŢIEI SE TRANSMITE CĂ ACEASTĂ PROPUNERE A FOST ADOPTATĂ CU 8 VOTURI ŞI 3 ABŢINERI. LA VOTUL PE ŢĂRI, REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ A OBŢINUT 9 VOTURI PENTRU ADMITERE; DOUĂ DELEGAŢII S-AU ABŢINUT.

SPARTACHIADA DE IARNĂ A TINERETULUI

ASTĂZI VA ÎNCEPE în întreaga ţară una din cele mai mari competiţii sportive de masă — Spartachiada de iarnă a tineretului.

Spartachiada de iarnă este o nouă dovadă a condiţiilor minunate ce le sînt oferite tineretului de către partid şi de guvernul statului nostru democrat popular pentru practicarea culturii fizice şi sportului. În ţara noastră o asemenea competiţie se organizează pentru prima oară. Competiţiile de acest gen organizate pînă acum la noi (Spartachiada sindicală, Spartachiada de toamnă sau de iarnă a satelor) nu reuşeau să cuprindă decît o anumită categorie de tineri sportivi.

Actuala Spartachiadă nu se limitează la o anumită categorie de tineri. Scopul ei principal este de a atrage un număr cît mai mare de tineri la o bogată activitate sportivă.

Concursurile Spartachiadei cuprind probele: şah, schi, patinaj, tenis de masă, săniuţe, gimnastică şi trîntă; fetele vor concura la aceleaşi discipline sportive (în afară de trîntă) desigur pe baza unor alte norme. Trebuie remarcat că participînd la Spartachiadă, tinerii au şi posibilitatea pregătirii în vederea trecerii noilor norme ale complexului G.M.A. Este cunoscut faptul că în curînd normele complexului G.M.A. se vor schimba pentru a corespunde nivelului dezvoltării mişcării noastre sportive de masă. Întrucît probele Spartachiadei se vor asemăna cu cele ale complexului G.M.A., participanţii vor avea în acest fel cele mai bune condiţii de antrenament. Dar nu numai atît. Spartachiada cuprinde o seamă de ramuri sportive importante ca: schi, gimnastică, tenis de masă. Tinerii vor avea astfel o nouă posibilitate de a cunoaşte mai bine aceste discipline sportive. Şi în felul acesta, secţiile pe ramuri de sport de pe lîngă colectivele sportive se vor întări şi împrospăta cu elemente noi.

O însemnătate deosebită o are introducerea tenisului de masă. Ţara noastră se bucură în această ramură sportivă de multă faimă peste hotare. Jucătorii noştri deţin cîteva titluri mondiale. Mulţi tineri practică acest sport. Totuşi, sportivii care practică tenisul de masă nu au participat pînă acum la o competiţie cu un caracter mai larg.

Competiţia se va desfăşura pe mai multe etape. Etapa I, etapa pe colective este şi cea mai importantă, deoarece la startul ei se va prezenta masa participanţilor. Dacă în această etapă va fi un număr mare de participanţi, desigur că întreaga competiţie se va putea bucura de succes.

După cum prevede regulamentul, organizarea concursurilor primei etape revine organizaţiilor de bază U.T.M. şi colectivelor sportive. Acest fapt pune în faţa organizaţiilor de bază U.T.M. şi a colectivelor sportive sarcini de răspundere. Succesul dorit se va obţine numai dacă ele vor munci împreună într-o strînsă colaborare.

Planul de acţiune în vederea desfăşurării competiţiilor trebuie întocmit prin colaborarea organizaţiilor de bază cu colectivele sportive.

Sarcina principală a organizaţiilor U.T.M. este şi de această dată mobilizarea unui număr cît mai mare de tineri la întrecerile Spartachiadei. Organizaţiile U.T.M. trebuie să desfăşoare o intensă muncă de popularizare a competiţiei. Presa locală, gazetele de perete, staţiile de radioficare le sînt la îndemînă în acest scop. Materialele publicate la gazeta de perete sau difuzate prin intermediul staţiilor de radioficare să fie mobilizatoare, pe înţelesul fiecărui tînăr. Din ele să reiasă frumuseţea şi importanţa practicării disciplinelor sportive prevăzute în această Spartachiadă, precum şi o seamă de amănunte tehnice: la ce probe vor concura, pe ce distanţă se vor întrece, ziua, ora şi locul concursului etc.

Prelucrarea regulamentului în adunări generale deschise trebuie să aibă loc cît mai urgent în toate organizaţiile de bază U.T.M.

Împreună cu colectivele sportive organizaţiile de bază U.T.M. trebuie să se preocupe de asigurarea condiţiilor tehnico-materiale pentru buna desfăşurare a competiţiei. La fel să se îngrijească de stabilirea terenului sau a locului de concurs, de asigurarea echipamentului sportiv necesar, de mobilizarea tehnicienilor şi arbitrilor pentru ziua concursului.

Organizaţiile U.T.M. preocupate de activitatea sportivă vor găsi forme interesante prin care pot ajuta munca colectivelor sportive. Extinderea iniţiativei utemiştilor de a confecţiona singuri schiuri, săniuţe şi garnituri de şah, ca şi aceea de amenajare a pîrtiilor de schi sau a patinoarelor, va contribui la întărirea bazei materiale a colectivului sportiv.

Un preţios ajutor pot acorda organizaţiile U.T.M colectivelor sportive săteşti. Demonstraţiile pe care le vor face sportivii din fabrici în diferite sate pot avea un rol deosebit în popularizarea sportului. Sportivii din uzine îi pot ajuta pe tinerii săteni pentru a se pregăti cît mai bine în vederea Spartachiadei. Prin forme cît mai interesante, organizaţiile U.T.M. trebuie să popularizeze pe cei ce obţin rezultate bune sau să critice slăbiciunile ce se manifestă cu acest prilej. O atenţie deosebită trebuie să acorde în special antrenării unui număr cît mai mare de fete la întrecerile Spartachiadei. În bogata experienţă acumulată cu prilejul competiţiilor de masă de pînă acum, organele şi organizaţiile U.T.M., precum şi colectivele sportive, vor găsi învăţăminte preţioase, forme şi metode de muncă bune care vor trebui să fie extinse pe scară cît mai largă.

Organele regionale şi raionale U.T.M. trebuie să treacă deîndată la instruirea organizaţiilor de bază cu problemele ce le ridică aceasta interesantă competiţie. Ele au datoria să controleze cu mult spirit de răspundere munca organizaţiilor de bază U.T.M. în acest domeniu.

Activitatea sportivă este o parte integrantă a educaţiei comuniste a tineretului, ea are un profund rol educativ în formarea unui tineret sănătos, curajos, dîrz şi capabil să-şi dedice tot mai mult energia sa creatoare în opera de construire a vieţii noi, socialiste din ţara noastră. De aceea activiştii organizaţiei noastre nu trebuie să privească activitatea sportivă de masă ca pe o problemă de ordin tehnic, ci, desfăşurînd o susţinută muncă politică şi folosind întreaga lor capacitate organizatorică să asigure participarea unui număr cît mai mare de tineri la actuala competiţie sportivă de masă.

Desfăşurînd o muncă intensă de antrenare a tineretului la Spartachiada de iarnă, organizaţia noastră va contribui şi de această dată din plin la lărgirea mişcării sportive de masă, ce se dezvoltă sub îndrumarea partidului nostru drag.

Comunicatul sovieto-romîn

cu privire la transferarea către Republica Populară Romînă a participaţiei sovietice la Societatea mixtă sovieto-romînă „Sovrompetrol"

În anul 1945, în urma înţelegerii între Guvernul Sovietic şi Guvernul Romîn, s-a constituit, pe bază de paritate, Societatea mixtă sovieto-romînă „Sovrompetrol", pentru explorarea, extracţia şi prelucrarea petrolului în Romînia. Crearea acestei societăţi a avut ca scop să contribuie la refacerea cît mai rapidă şi dezvoltarea continuă a industriei petrolifere romîneşti, folosindu-se pentru aceasta experienţa înaintată, acumulată de industria petroliferă a Uniunii Sovietice.

În anii care au trecut, extracţia petrolului din Romînia s-a dublat. A sporit capacitatea de producţie a întreprinderilor de prelucrare a petrolului. Au crescut cadre locale calificate de petrolişti, iar organizaţiile economice romîneşti au acumulat experienţa necesară pentru administrarea industriei petrolifere.

Ţinînd seama că sarcinile care au stat în faţa societăţii au fost îndeplinite, Guvernul U.R.S.S. şi Guvernul Republicii Populare Romîne au căzut de acord asupra transferării participaţiei sovietice la această societate către Republica Populară Romînă.

Astfel, toate întreprinderile petrolifere din Romînia vor fi acum administrate în întregime de către organizaţiile de stat ale Romîniei.

În conformitate cu aceasta la 13 decembrie 1955 s-a semnat la Bucureşti un acord cu privire la transferarea către Republica Populară Romînă a participaţiei sovietice la Societatea „Sovrompetrol". Acordul prevede că valoarea participaţiei sovietice la societatea arătată, ce se predă Romîniei, se va restitui de către partea romînă în condiţii avantajoase, eşalonîndu-se plăţile pe un număr de ani.

Acordul a fost semnat: din partea sovietică — de locţiitorul Ministrului Comerţului Exterior P. Şmakov, iar din partea romînă — de Ministrul Finanţelor M. Mănescu.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Cu planul anual îndeplinit

În cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., oamenii muncii din cadrul Ministerului Industriei Uşoare au obţinut o nouă victorie: în ziua de 14 decembrie întreprinderile din sectorul lînă şi mătase şi-au realizat planul producţiei globale pe anul 1955.

Datorită măsurilor tehnico-organizatorice luate, productivitatea muncii a crescut în primele 10 luni ale anului cu 4,1 la sută faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut. Faţă de anul 1954, în acest an au fost produse cu 3,3 la sută mai multe ţesături de lînă şi cu 30 la sută mai multe ţesături de mătase. În primele 11 luni ale anului 1955, colectivele fabricilor din acest sector au dat peste plan 353.000 m.p. ţesături de lînă pentru copii, 163.000 m.p. ţesături de lînă pentru rochii şi 230.000 m.p. ţesături de lînă pentru raglane şi costume bărbăteşti. Au fost introduse în fabricaţie 78 de articole noi din ţesături de lînă şi peste 30 de articole noi din ţesături de mătase. A crescut mult şi conţinutul în lînă al ţesăturilor.

La realizarea înainte de termen a planului producţiei globale pe anul 1955 o contribuţie importantă au adus-o fabricile „Postăvăria Romînă" şi „Viscofil" din Bucureşti, „Victoria" din Cisnădie, „Libertatea" din Sibiu, „Proletarul" din Bacău şi altele.

Îndeplinesc planul de colectări înainte de termen

Ţăranii muncitori din regiunea Suceava s-au angajat ca în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. să îndeplinească pînă la 20 decembrie planul de colectare la toate produsele agricole, vegetale şi animale. Zilele trecute, ţăranii muncitori din raioanele Rădăuţi, Truşeşti, Săveni, Gura Humorului, Darabani şi Suceava au raportat partidului îndeplinirea planului de colectare la carne, lapte de vacă, lapte de oaie şi lînă.

Pînă la 12 decembrie, planul de colectare la carne pe regiune a fost realizat în proporţie de 99,5 la sută, la lapte de vacă 98,4 la sută, iar la lapte de oaie şi lînă a fost îndeplinit.

De asemenea şi colectarea produselor agricole vegetale, se apropie de sfîrşit. Ţăranii muncitori din raioanele Truşeşti şi Fălticeni au îndeplinit planul de colectare la toate produsele agricole vegetale, iar în celelalte raioane ale regiunii planul de colectare la grîu, porumb, floarea soarelui, alte boabe şi fîn este efectuat în procent de 94—99 la sută.

(Agerpres)

Urmare a muncii organizate

Întreprinderea „Fero-email"-Ploeşti, care şi-a îndeplinit sarcinile planului cincinal încă din luna mai, a obţinut succese însemnate în cinstea Congresului al II-lea al P.M.R. Angajamentul colectivului fabricii de a îndeplini planul anual pe 1955 pînă la 14 noiembrie a fost realizat la 3 noiembrie 1955. Totodată, întreprinderea a realizat pînă la 1 decembrie 1955 peste 2 milioane lei acumulări socialiste peste plan.

În cursul lunii noiembrie, planul de producţie a fost realizat în proporţie de 127,8 la sută (în tonaj), iar rebuturile au fost reduse aproape la jumătate în raport cu luna precedentă.

La aceste succese au contribuit muncitori înaintaţi ca turnătorul Sburlea Gheorghe, care lucrează astăzi în contul anului 1959. Printre colectivele fruntaşe se numără brigada de tineret nr. 7 condusă de utemistul Horia Ilie, care aplicînd metoda Voroşin şi folosind din plin timpul de lucru, a reuşit să-şi depăşească sarcina de plan cu 135 la sută şi brigada de tineret condusă de Moraru Gheorghe, care a obţinut o depăşire de 122 la sută.

Campania însămînţărilor de toamnă a fost încheiată cu succes

Oamenii muncii de pe ogoare, dornici să cinstească prin muncă rodnică cel de al 2-lea Congres al P.M.R., au încheiat campania însămînţărilor de toamnă cu realizări importante. Pînă în prezent, s-a însămînţat în întreaga ţară o suprafaţă cu peste 68.000 ha. mai mare, decît acea din toamna anului trecut, şi cu peste 340.000 ha. mai mare decît în toamna anului 1953. Suprafeţele însămînţate cu grîu şi secară depăşesc cu peste 61.000 ha. pe cele din anul trecut.

Fruntaşi în aplicarea regulilor agrotehnice la însămînţări sînt lucrătorii ogoarelor din regiunile Stalin, Cluj, Oradea, Suceava, Hunedoara, Baia Mare, Craiova şi Regiunea Autonomă Maghiară.

În toamna aceasta mecanizarea lucrărilor agricole a crescut simţitor. Astfel în campania de toamnă au lucrat cu peste 2.600 de tractoare convenţionale mai mult decît în anul trecut, precum şi un număr sporit de alte maşini.

La fabrica de conserve „Marea"

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru).

La fabrica de conserve de peşte „Marea", din Constanţa este în curs de construcţie o sală de fabricaţie a conservelor în ulei. Noua sală va asigura condiţii mai bune de muncă iar producţia va spori cu 20 la sută. În acelaşi timp fabrica va mai lua în folosinţă un laborator, o cameră de termostatare şi un pod rulant pentru transportul coşurilor de autoclave. În cinstea Congresului partidului, numeroşi muncitori de aici au făcut importante inovaţii şi raţionalizări. Utemista Irina Negrişeanu a construit un dispozitiv de tăiat peşte care va înlocui munca a 6 oameni.

Colectivul fabricii raportează cu mîndrie partidului că în cinstea Congresului planul anual a fost îndeplinit la 1 decembrie dînd în acelaşi timp 202.000 lei acumulări socialiste peste plan.

Ultimele lucrări

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru).

În hala mare a termocentralei Paroşeni nu încetează mişcarea. Echipele de montori, sudori, instalatori nu stau nici o clipă.

În jurul fiecărui agregat muncitorii lucrează cu atenţie, zorind terminarea ultimelor lucrări pe care le mai au de făcut. Iată brigada lui Patrubani Vasile la turbina ce cîntăreşte 117 tone, lucrînd la centrarea generatorului acesteia. Este un lucru greu şi cere multă precizie: axa generatorului trebuie să fie exact în prelungirea axei turbinei.

...Gheorghe Teacă este un specialist de nădejde la montări, bine cunoscut şi de constructorii termocentralei de la Sîngeorgiu de Pădure, unde a montat mai multe turbo şi electro-pompe. La noua termocentrală de la Paroşeni tot el montează noile turbo şi electro-pompe. Alături de el învaţă această minunată meserie utemiştii Fane Gherar şi Tămăoană Trandafir. Montarea de turbo şi electro-pompe era planificată să fie gata la 26 decembrie. Dar ei s-au angajat să termine această lucrare pînă la 16 decembrie. Cu aceasta se încheie prima lor serie de lucrări. Cîteva zile şi din partea lor termocentrala poate porni. Voltmetrele, ale căror indicatoare stau acum nemişcate la cifra zero, vor prinde şi ele ca prin minune viaţă.

Mai mulţi rulmenţi patriei!

Cu această lozincă a pornit întrecerea socialistă pentru întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului la fabrica de rulmenţi din Moldova.

Utemistul Vasile Spiridon pe care îl vedeţi în fotografia de mai sus este vesel:

Micrometrul îi indică, cu mare precizie, că inelul de rulment a fost bine rectificat.

Maşina aceasta sovietică cu ajutorul căreia se rectifică inelele de mare dimensiune este o maşină de precizie.

Însuşindu-şi temeinic meseria, cunoscînd bine maşina, utemistul Vasile Spiridon, responsabilul unei brigăzi de tineret de la secţia rectificare, îşi depăşeşte zilnic planul împreună cu brigada sa cu peste 350 la sută.

ZIDARII

Un flăcăiaş mă întîmpină lîngă zidul de cărămizi roşii, proaspăt clădit.

— Pe bădia Victor îl cauţi? Te duc numaidecît la el. Singur n-ai să-l afli uşor.

Urcînd am băgat de seamă că flăcăiaşul, rotofei şi roşu la obraz purta bocanci, scurtă şi pantaloni vătuiţi şi căciulă cu urechi. În ciuda faptului că este de prin părţile Dorohoiului — pe acolo oamenii sînt tăcuţi de felul lor — ţîncul acesta e tare vorbăreţ. Stive de cărămizi şi tărgi cu mortar, schele şi ziduri şi intrări întortochiate — tuturor le ştie rostul, despre toate spunea cîteva vorbe; ce şi cum e cu fiecare, cine lucrează aici, dacă e harnic ori ba.

— Uite, el e bădia Pintilie. Şeful nostru.

Responsabilul brigăzii de tineret părăsi grupul de zidari. Pornirăm pe planşeu. Vîntul aspru îţea fulgi de zăpadă în toate chipurile. Ceva scîrţîi în pieptul unei macarale uriaşe. Pintilie privi într-acolo.

— Nu cumva s-a betejit iar? ce-ar merita ăştia care nu ştiu să umble cu lucrul! Te uiţi la ea? Bunătate de macara şi să stea cîte 3—4 zile: meserie se cheamă asta?

Credeam că-i mînios de felul lui. Curînd însă m-am convins de contrariu. Flăcăul acesta înalt, voinic, de 10 ani tot pe şantierele de construcţii, păstrează în el firea moldovenilor. E potolit şi înţelegător. Vorba lui e presărată cu zicale şi glume, ca a unui bunic. Viaţa i-i plină de întîmplări vesele, destul de hazlii uneori, ca a oricărui tînăr. E de meserie zidar. N-are nici diplome, nici certificate din care să-i afli meseria. Diploma lui este nescrisă. A furat meseria de ici, de colo. Că Mitică Grăjdan, maistrul la care Victor a lucrat pentru prima oară, prin 1945 nu era omul care să-şi „vîndă" meseria. Tîrziu abia, pe şantierele din Călăraşi şi Medgidia, pe cele din Bucureşti, Victor a aflat tainele zidăritului de la comunişti. Tot de la ei a învăţat el să-şi iubească meseria cu pasiune, s-o perfecţioneze. Lazăr Cucoş îi va stărui multă vreme în amintire. În deosebi comunistul acesta l-a învăţat cum să aplice metodele noi — formaţia Orlov, de pildă, iar după ce Victor a ajuns responsabil de brigadă — cum să se descurce în planuri.

★

Pe şantierul constructorilor de locuinţe de la Vatra Luminoasă, Pintilie a venit în urmă cu un an. Pe atunci, aici se lucra în echipe. O echipă putea să zidească 8—10 metri cubi pe zi. Sfatul popular al Capitalei construieşte aici 13 blocuri. Şi acestea trebuie date în folosinţă cît mai curînd. Ce-i de făcut?

S-au sfătuit comuniştii, s-au sfătuit utemiştii, s-au sfătuit toţi constructorii. Aşa s-a ajuns la concluzia că e necesar să se constituie brigăzi complexe.

Ca oricare început, sigur că şi acesta nu a fost uşor. Munca în brigăzi complexe şi aplicarea formaţiei Orlov — a lucrului în lanţ — economisesc mîna calificată, zidarul nemai fiind nevoit să-şi aducă singur mortar, cărămidă şi în sfîrşit să zidească. Un alt avantaj e că ajutoarele — muncitorii necalificaţi care deservesc pe zidarul calificat — învaţă la locul de muncă, toate operaţiile zidăritului şi îi poţi folosi oricînd şi oriunde se iveşte nevoie.

Atunci au început să iasă vorbe. Unii zidari susţineau că le va fi cîştigul prea mic. Alţii că ajutoarele mai mult au să-i încurce. S-a dovedit însă că o brigadă complexă poate zidi cîte 30—40 m.c. pe zi, că salariul lor creşte şi că ajutoarele sînt de un real folos.

★

Cînd s-au constituit brigăzile complexe, Victor Pintilie se afla pe blocul C 2. Acolo s-a şi format brigada al cărui responsabil este şi care se cheamă acum „a tineretului". E o brigadă de nădejde: 20 de flăcăi, toţi unul şi unul. De cîteva zile brigada a sporit cu încă un om: Elisabeta Enache. Fetişcana asta ce se pierde în scurta vătuită a lucrat în brigada lui Babiuc. De curînd, brigada lui Babiuc a trecut la tencuieli. Dar fata, fiindcă e zidăriţă a voit numaidecît să treacă în brigada lui Pintilie.

— Se duce întrecerea noastră — i-au spus cei din brigada lui Babiuc.

— Ce să se mai ducă — le-a răspuns fata. Brigada lui Pintilie şi luna trecută doar ne-a luat-o înainte!

Într-adevăr, aşa este. Brigada tineretului este mereu în fruntea întrecerii pe brigăzi. Mai ales în cinstea Congresului partidului, flăcăii aceştia nu au de gînd să se lase. Mai de mult, să tot fie de-atunci mai bine de-o lună şi jumătate, ei s-au angajat să termine pînă la 23 decembrie zidirea etajului I al blocului C2, cu planşeu cu tot şi 20 la sută din etajul al II-lea.

— Vom îndeplini angajamentul — spune Pintilie cu siguranţă. Tu ce zici Nacov? Dar tu Şonea? Dar tu Iuga?

Fiecare răspunde cum se pricepe. Din vorbele tuturor însă desprinzi un singur lucru: hotărîrea lor nu numai de a-şi îndeplini angajamentul, dar de a-l şi depăşi.

C. SLAVIC

Însemnări — ÎNCĂRCĂTURA DISPĂRUTĂ

Vagonul avea să sosească din moment în moment — îl liniştise dispecerul. Aşa fiind, Kiss lucră înainte, fără grijă, abia uitîndu-se din cînd în cînd cu coada ochiului spre capătul căii ferate, care pătrunde în secţia de laminoare a Reşiţei ca într-o gară.

Mai puţin deprins cu cele pămînteşti decît cu cele cereşti (să nu credeţi cine ştie ce: e vorba doar despre şcoala de zbor unde fusese instructor), Kiss Arpad s-a reîntors totuşi fără regrete la meseria de laminorist, pentru care ucenicise. Fără a lua în glumă nici unul, el îşi înrudeşte meşteşugurile: într-unul e zburător, în celălalt — îmblînzitor. Nu l-am văzut la manşa avionului. Dar în uzină, într-adevăr ca într-o arenă, cu o eleganţă în care nu bănui efortul, conduce dibaci şerpii aurii, dresîndu-i să accepte a deveni laminate de linie fină.

Joia aceasta toate s-au potrivit să încununeze acestei brigăzi de tineret reşiţean, fiecare străduinţă din ultimele luni. Pe traseul metalului îşi probează talentul nu numai unul, ci un grup întreg de îmblînzitori de oţeluri. Parcă anume şi-au armonizat mişcările şi gîndul, ca să dezmintă părerea învechită că la un laminor sînt suficienţi cîţiva inşi rutinaţi, şi că în jurul lor merge şi „umplutură".

Daţi-le voie băieţilor să se supere. Cu asemenea păreri nici astăzi n-ar fi trecut pentru linia fină. Nu sînt decît două-trei luni — ce, ei au uitat? — de cînd la schimb venea, dacă venea, o echipă deslînată şi moale, noaptea trezită la capete de ceas cu sunetul toacei, iar dimineaţa scuzată cu motive diferenţiate după locul de domiciliu al chiulangiilor: cei din oraş — fiindcă au fost la bal, cei din sat — fiindcă au cărat coceni.

Pe cînd acum — nu au trecut nici patru ore şi norma zilei întregi iat-o aproape gata. Pînă şi ţaglele de rezervă din cuptorul de pregătire se arată a fi pe terminate.

Dar atunci...

Kiss Arpad, în virtutea drepturilor şi datoriilor sale de responsabil de brigadă, îl ciocăni puţin pe spinarea abia răcorită pe unul din laminoriştii de rezervă, îi lăsă cleştele şi ieşi în pragul halei: unde-o fi vagonul cela cu materie primă? Ce, au de gînd să pierdem jumătate de schimb?

La cîteva sute de metri, într-o garnitură cam încurcată, vagonul cu ţagle înainta totuşi spre laminoare. Cunoscînd căile ferate uzinale, promisiunea unui feroviar că vagonul va fi în hală peste zece minute putea da speranţe că într-o oră o să vină într-adevăr acolo.

Aşa încît Kiss se întoarse la linie, oarecum optimist.

Brigada se încinse din nou pe lucru, mai ales că normatorul — ca de altfel în fiecare zi de cînd a început întrecerea în cinstea Congresului partidului — veni să afişeze noul rezultat. Nu ţinem minte ce cifră a pus acolo. Dacă lucrurile s-ar fi întîmplat săptămîna trecută, el ar fi arătat că brigada lui Kiss are 36 la sută peste normă, pe cînd cealaltă brigadă de tineret, condusă de Olaru, 34. Se vede însă că tot aşa o apropiere periculoasă între depăşiri o fi înscris, dacă băieţii se repeziră cu atîta grabă la cuptor, scoţînd din el ultimele bare.

Ei lucrau şi nimeni nu bănuia că în vremea asta vreun nevolnic prindea într-o garnitură străină încărcătura cu ţagle de rezervă şi o împingea la dracu-n praznic.

Cînd băieţii, pierzînd răbdarea, ieşiră în pragul laminoarelor, vagonul cu materie primă dispăruse.

Inginerul nu le-a putut ajuta. Trebuiau să se ajute singuri.

Desigur, tinerii noştri sînt laminorişti, nu piloţi de recunoaştere, dar Kiss, într-o clipă, reintră în pielea instructorului de zbor.

Hotărî pe loc:

— Formăm două „escadrile" care să caute vagonul. Una — spre oţelărie. Cealaltă — către hala nouă. Care-l găseşte, nu se întoarce fără el!

După un kilometru, echipa îndreptată spre hala nouă, „întărită" cu elevii şcolii profesionale care fac practică în brigadă, găsi vagonul cu ţagle înfundat după un tren de fier vechi.

— Daţi-ne o locomotivă să-l aducem la noi — se sbătură băieţii cu cei de la C.F.U.

Dar nici o locomotivă nu veni acolo.

Atunci, o duzină de umeri se îndesară în pereţii vagonului. Încet, încet, împingînd-o pe linie, brigada aducea încărcătura dispărută spre laminoare.

Numai puştii erau nemulţumiţi. Trei din ei fugeau de lîngă şină de frica lui Kiss, doi — de teama lui Iovănescu şi aşa mai departe.

— La o parte de acolo! Noi vă avem în grijă la meserie, noi răspundem de voi.

Auzind, se vede, ceva despre răspundere, un şef de manevră începu să fugă şi el, la spartul tîrgului, pe lîngă vagon:

— Vine panta, oameni buni! De ce n-aţi cerut o locomotivă?

Băieţii îl priviră tăcuţi. Laminoriştii utemişti de la linia fină, să ştiţi dumneavoastră, nu înjură.

De altfel, pentru moment, nici nu mai erau supăraţi. Va fi astăzi o zi frumoasă!

FILIP CERBU

Lumină în Dobrosloveni

Ţăranii muncitori din comuna Dobrosloveni, raionul Caracal, sînt buni gospodari. În urmă cu doi ani ei au construit prin autoimpunere şcoala comunală. Fondul de 9500 lei rămas disponibil cu acest prilej l-au folosit pentru începerea lucrărilor de electrificare a comunei. Treptat, acest fond a crescut, s-a cumpărat un generator electric cu capacitatea de a alimenta 800 de becuri, apoi tot cu posibilităţi locale au fost procuraţi 100 de stîlpi, pe care în scurt timp a fost întinsă sîrma. Astăzi în toate instituţiile comunei, pe şoseaua principală şi pe uliţe arde lumina electrică. În cinstea Congresului partidului, ţăranii muncitori din Dobrosloveni grăbesc terminarea lucrărilor de extindere a reţelei electrice pe şoseaua care leagă comuna lor cu satul Reşca, la distanţă de 3 km.

LUNA CARŢII

„O nouă carte, un nou prieten", aşa anunţă panourile mari aşezate pe străzile Capitalei. An de an, cititorii de toate vîrstele şi-au creat noi asemenea prieteni. La aceasta, o contribuţie de seamă a adus-o activitatea mereu sporită a editurilor din ţara noastră. De la cele 271 titluri de cărţi beletristice tipărite în 1951, am ajuns anul acesta la 424. În ultimii 5 ani 1.537 de titluri din literatura beletristică originală şi străină au apărut într-un tiraj total de 28.171.000 exemplare.

În cadrul acţiunii de valorificare a moştenirii culturale s-a trecut la editarea în colecţia „Clasicii romîni" cît şi în colecţiile de largă popularizare „Biblioteca pentru toţi", „Biblioteca şcolarului", „Albina", a operelor reprezentative ale clasicilor literaturii noastre. Au apărut ediţii de opere în 2—3 volume din Caragiale, Alexandri, Vlahuţă, Delavrancea, Odobescu, Slavici. În anul 1955 s-au tipărit din operele clasicilor romîni de 5 ori mai multe volume decît în anul 1951.

Din literatura noastră contemporană au fost editate în cursul ultimilor 5 ani 603 titluri în 12.473.000 exemplare. Au apărut lucrări valoroase în toate domeniile creaţiei literare, printre care 68 de romane, o seamă de nuvele şi schiţe şi numeroase poeme, mesaje ale poeziei noastre noi.

O serie de volume de „Teatru", oglindesc succesul dramaturgiei noastre noi.

În sectorul editării operelor clasicilor ruşi s-au făcut de asemenea mari progrese. În ultimii trei ani s-a început publicarea primelor volume din „Opere" de Tolstoi. Cehov, Gogol, Turgheniev, Saltîkov-Scedrin şi ale întemeietorului realismului socialist, Maxim Gorki. Din literatura sovietică au fost editate lucrări ale unor scriitori şi poeţi cunoscuţi ca Maiakovski, Şolohov, Fadeev, Simonov, Surkov, Tihonov. Au început să apară primele volume în ediţia de „Opere" ale celor mai mari scriitori sovietici: A. Tolstoi, K. Fedin, I. Ehrenburg, P. Pavlenko.

Tipărirea clasicilor universali a cunoscut de asemenea o mare amploare: în 1954 şi 1955 au apărut peste 1.000.000 de exemplare din capodopere ale literaturii universale ca „Infernul" de Dante, „Iliada" şi „Odiseea" de Homer, „Faust" de Goethe, „Mizerabilii" de Victor Hugo, romanele lui Dickens şi altele. S-a început publicarea primelor volume de opere de Shakespeare, Molière, Twain, Balzac.

În ultimii ani au fost traduse lucrări ale unor scriitori progresişti din India, Turcia, Portugalia, Canada, Australia, Islanda şi s-a iniţiat colecţia de largă răspîndire „Meridiane" în care apar nuvele şi schiţe din literatura universală contemporană.

◆

Informaţii

Între 9 şi 14 decembrie au avut loc la Bucureşti lucrările comisiei mixte romîno-bulgare în vederea elaborării planului de muncă pe anul 1956 pentru aplicarea convenţiei culturale dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Bulgaria.

La 14 decembrie a avut loc semnarea planului. Din partea romînă planul de muncă a fost semnat de C. Ionescu-Bujor, director general în Ministerul Învăţămîntului, preşedintele subcomisiei romîne, iar din partea bulgară de Cludomir Petrov, vicepreşedintele Comitetului de prietenie şi relaţii culturale cu străinătatea din R. P. Bulgaria.

La semnarea planului de muncă au fost de faţă M. Roşianu, preşedinte al I.R.R.C.S., M. Macavei, preşedinte de onoare al I.R.R.C.S., Ion Pas, prim locţiitor al ministrului Culturii, Mihail Alexandru, locţiitor al ministrului Culturii, C. Nistor, director în Ministerul Afacerilor Externe, Boris Caragea, preşedintele Uniunii Artiştilor Plastici din R.P.R., Aurel Mihale, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Dinu Mircea, consilier la Academia R.P.R., reprezentanţi ai presei şi alţii.

A participat Stoian Pavlov, ambasadorul Republicii Populare Bulgaria la Bucureşti

★

Ministerul Învăţămîntului aduce la cunoştinţa celor interesaţi, că examenul de stat şi susţinerea proiectului de diplomă din sesiunea de iarnă se va ţine în toate institutiile de învăţămînt superior între 25 ianuarie — 6 februarie 1956. Fac excepţie institutele agronomice, la care examenul de stat se va ţine între 20 februarie — 4 martie 1956.

(Agerpres)

Alexandru Andriţoiu

DESCOPERIŢI...

Intra-vor în Moldova descoperiţi, cîndva
urmaşii ce-or să calce pe iarba-i mătăsoasă.
C-am scoborît din ceruri scăpărătoarea stea
şi-am pus-o-n stîlpi pe uliţi, şi am închis-o-n casă.
Lăsa-vom şi noi urme de vitejii pe-aici
baraje uriaşe şi mări închise-n munte, —
tuneluri mari de ape intrînd sub munţi voinici
şi coşuri lungi de fabrici cu cerul clar pe frunte.
Am semănat şi sonde alăturea de grîu
Şi-am ridicat. din piatră, întinse combinate.
Azi, rustica Moldovă din fier îşi pune-brîu,
Cetăţilor, alături, le ridicăm palate.

Bogată altădată în cel mai straşnic vin
pe care îl băurăm cum bea bujorul rouă, —
va fi-n lumini bogată, va bea rîzînd, lumini,
Moldova noastră veche ce poartă haină nouă.
Îi va cînta Siretul cu mişcătoru-i prund
pe drumul biruinţei cutezător să-ndemne, —
şi, neclintit Ceahlăul, bătrîn străjer cărunt
va sta de pază — acestor prevestitoare semne.
Şi e mai mare dragul prin vremuri să priviţi,
se vede viitorul ca-n apa clară luna, —
Ştim: vor cinsti urmaşii, pioşi, descoperiţi,
ce botezăm cu vise şi cu sudoare-acuma.

CÎNTEC TINERESC

Un om sub munte cîntă, izbind în bolovani,
abia-şi stropi deunăzi cei douăzeci de ani
pe-această tare veche şi-nnoitoare vatră.
Şi pumnul i se strînge a pumn de Sfarmă Piatră.
În fiecare ziuă el face-n stînci un pas
stropindu-l cu sudoare şi cu un scurt popas. —
Cu orice pas cîntarea mai veselă-i răsară
iar dinamita-i trăznet de paşnică fanfară.
Cînd roua-i stă cunună pe limpezimea frunţii

de-atîta tinereţe întineresc şi munţii.
Privirea-i îndrăzneaţă în piatră intră — rază.
Izbind mereu unealta, prietenul visează.
Visează că pe drumu-i se trec bogate ape,
că raze de lumină îi dănţuie-n pleoape,
că ţara din lumină îşi pune-ntinse brîie,
că vine viitorul pe frunte s-o mîngîie.
Şi tînărul izbeşte şi grota-i mai adîncă
iar cîntecu-i rămîne, ca un filon în stîncă.

Ioan Horea

PE UN PICIOR DE PLAI

„Acelei clipe aş putea să-i spun întîia oară:
Rămîi că eşti atîta de frumoasă!"

FAUST

Opriţi-vă la poarta Moldovei şi priviţi!
E-ncremenit azurul pe munţii-nzăpeziţi.
Coloanele de calcar peste păduri enorme
Împodobesc tăria cu fel şi fel de forme
Din umbre milenare, deasupra apei repezi,
Dau străluciri solare tremurătoare lespezi,
Şi stă fuiorul vremii din necuprins să-l depeni,
Să-ţi caţeri nemurirea pe crestele cu jnepeni.
Iluziile sterpe e timpul să le mături,
Să urci curat ca piatra pe vîrful cu omături,
Şi-acolo-n zarea lumii ajuns, tu gîndul tău-l
Asemuie cu cerul înalt şi cu Ceahlăul.
La poala lui — Moldova cu ape şi cu bouri.
Pe frunte-i, veşnicia de vînturi şi de nouri —
La poala lui, pădurea de umbră şi de soare,
Pe creştetu-i în gînduri, milenii de ninsoare.
Ciobanii Mioriţei din valea cu pătule
Pe-aici se-mprăştiară cu turmele sătule.
De-aici se petrecură istorii cu plăieşi,
Pe drumul care duce departe către Ieşi.
În ce prăpăstii plînge de-atîta vreme fagul
După Lipan Nechifor, lovitul cu baltagul?
Vitoria-şi resfiră cernita ei maramă
Peste păduri cu frunze de-argint şi de aramă.
Şi Bistriţa, în valea ce-şi clatină alunii,
Pe apa cu adîncuri şi străvezîul lunii
Coboară. tot coboară, spre depărtări tăcute
Pădurile culcate-n legănătoare plute.
O vom cînta deapururi, dar multă vreme n-o vei
Mai întîlni aevea-n pădurile Moldovei,
Această lume sfîntă cu turme şi zăvozi,
Slăvită în baladă, păzită de voevozi.
Parcă ieşiţi din timpuri, pe drum pietros coboară
Să intre în istorii acum întîia oară,
Muntenii cu cojoace şi cu măciuci de corn —
Şi apele în vale se torn şi se răstorn.
Celor deprinşi cu umbra de-opaiţ şi de sfeşnic,
Călăuziţi de stele, supuşi ai celui veşnic
Sub frunza tremurîndă la poală de pădure,
Luminile din ape au prins să le murmure.
Cei ce-şi scriau destinul pe bîtă şi pe bundă
Şi-şi îngropau în mituri gîndirea lor afundă,
Au învăţat să iasă în lume şi să taie
La porţile Moldovei izvor de vîlvătaie.
El, ce tăia din codri doar plute şi sicrie
A învăţat să poarte maşina şi să scrie —
El ce ştia din lume doar frunza şi cobuzul,
Ne va conduce-n anii ce vin cu troleibuzul
Şi va aprinde stele pe sub păduri de brazi,
Pe drumul care urcă din Piatra spre Bicaz.
El, ce coboară astăzi în vale pe potecă,
Va convorbi cu Faust cîndva-n bibliotecă,
Şi va putea să-i zică în vorba lui firească:
— Ci spune-i dară clipei acum să se oprească
Să fîlfîie-n vecie albastra ei aripă,
Peste Moldova noastră, cea mai frumoasă clipă!

Violeta Zamfirescu

UCENICUL

Cine a rîs de îndrăzneala mea?
Cine-a-ntrebat de n-am venit cumva
să culeg ghindă, şi ferigi, şi fragi?
Cine mi-a vîrît pietricele-n dăsagi?

Sau poate, unde m-am minunat în drum
cum macină omul munţii brăzdaţi de nor;
sau poate. unde n-am ştiut nici cum
le spune uneltelor pe numele lor?!

Ştiau că mi-e drag să hoinăresc codrul adînc?
Să alint melci în palme şi licurici,
şi din rumena pîine a pădurii să mănînc?!
Dar nu! Eu nu am venit să mă joc aici!

Întîia noapte nu mi s-au lipit genele de fel.
Pe obrajii lunii, cît gura de tunel,
se alungau parcă lacrimi de necaz,
şi nu ştiu dece, mi-am trecut palma peste obraz.

Tovarăşe meşter, te văd că zîmbeşti.
Dar ştii, copilăria a fost fugărită din mine
de un dor de răspunderi mai mari. bărbăteşti!
Aş vrea... să mînuiesc perforatorul mai bine!...

Şi peste visele mele multe, s-au aplecat
privirile omului, care alături m-a luat;
omul, pe care-n tunelul plin de pămînt şi apă
l-aşteptam înfrigurat să înceapă! Să înceapă!

Cine a învăţat meşterul să-mi vorbească blînd
cînd am cuprins unealta în mîini, stîngaci, tremurînd?
Cine-a învăţat omul puternic şi mare
să stea lîngă mine, săptămîni, cu răbdare?!

Curge apă din pereţii sticloşi şi goi.
Curg sudori negre sărate. pe noi.
Curg luminile inimilor. Se întrepătrund.
Meşterul. nimic nu-mi ascunde. Nimic nu-i ascund.

Azi, am închis copilăria mea risipită,
într-o piatră. cu-ntîiul meu cuib de dinamită!
Simt cum mă bat pe umeri grele mîini de mineri,
Şi cîntă, tovarăşii mei, cîntă băietanul de ieri!

Doina Sălăjan

CA SĂ SE FACĂ LUMINĂ

Nu magice cuvinte răstoarnă munţii duri,
Ci mîna care aspră a netezit pămîntul,
Schimbînd păduri în holde, cîmpia în păduri,
Această mînă aspră ce stăpîneşte vîntul.

Lumină să se facă nu e deajuns porunca
Şi tainic semn nu-nalţă un zbor de rîndunici.
Cu trudă şi migală se întregeşte munca
Ce schimbă munţii falnici în prea supuşi pitici.

Cînd omul stă alături de munte, e-nceputul.
Urmează măreţia, sub mîna lui de fier.
Cînd se opune piatra şi se-nfioară lutul,
Străfulgerînd cu scrîşnet ca fulgerul din cer.

Lumină să se facă! Nu e poruncă goală,
Severe mîini din visuri fac adevăr deplin.
Lumina se înalţă cu trudă şi migală
Ca să lucească albă ca zorii cei senini.

O seară cu cvartetul „A. P. Borodin"

Vineri seara, la sala Dalles, a avut loc primul concert dat la noi în ţară de către cvartetul de stat „A. P. Borodin" din Moscova. Programul anunţat cuprindea lucrări diferite ca stil şi probleme ca cvartetul nr. 2 de Borodin, cvartetul nr. 4 de Şostakovici şi cvartetul de Debussy. Încă de cînd au prins a răsuna primele măsuri ale temei principale a cvartetului de Borodin, ascultătorii şi-au putut da seama că se află în faţa unei formaţii de muzică de cameră de un înalt nivel artistic. Într-adevăr meditativa temă principală a primei mişcări a cvartetului, expusă la început de violoncel (Valentin Berlinski are o puritate de sunet excepţională; sunetul său învăluitor te cucereşte din capul locului) şi reluată apoi de vioara întîi (Rostislav Dubinski s-a dovedit de-a lungul concertului a fi un artist de o mare fineţe, cu o deosebită sensibilitate pentru muzica de cameră) a fost redată cu un farmec deosebit, extrem de interiorizată, vrăjind dintru început publicul. Şi această vrajă a fost menţinută apoi de-a lungul întregului cvartet. În ce constă taina acestei vrăji? Cu siguranţă că dacă membrii cvartetului nu ar avea o măiestrie instrumentală înaltă ei n-ar putea crea o asemenea vrajă. Membrii cvartetului au ajuns la o deplină stăpînire tehnică a instrumentelor lor şi, ceea ce este şi mai bine, la o perfectă omogenitate a formaţiei, a sonorităţii ei. Cînd linia melodică trece de la un instrument la altul, acest lucru este aproape imperceptibil, atît de unitare sînt timbrele instrumentelor lor; pe de altă parte, cînd intonează un acord, nu ai impresia că patru instrumente l-au cîntat ci unul singur cu mijloace excepţionale. Desigur că în realizarea acestei omogenităţi şi-a spus cuvîntul munca în comun de zi cu zi de-a lungul a aproape zece ani (cvartetul a fost creat în aprilie 1946) a tinerilor I. Dubinski (n. 1923), Iaroslav Alexandrov (vioara a II-a — n. 1925), Dmitri Şebalin (violă — n. 1930) şi V. Berlinski (n. 1925)

Dar aspectul tehnic al interpretării lor, unitatea lor nu pot explica încă vraja seducătoare proprie tălmăcirii cvartetului de Borodin. Aceasta ne-o dovedeşte şi faptul că, deşi aceste elemente continuau să acţioneze şi în interpretarea cvartetului de Debussy, aceasta nu s-a ridicat la înălţimea tălmăcirii date cvartetelor de Borodin şi Şostakovici.

Explicaţia trebuie căutată în pătrunderea sensibilă a miezului lirico-dramatic al acestor două lucrări. La noi se cîntă relativ des cvartetul nr. 2 de Borodin dar, de cele mai multe ori, el este tălmăcit cu o urmă de dulcegărie, de sentimentalism de o calitate discutabilă. În interpretarea cvartetului Borodin, lucrarea apare lipsită de orice falsă „umflare" a expresiei, de „oftaturi" şi „suspine" inutile, totul este demn, frazarea naturală, clară, profund inspirată şi de bun gust. Astfel cunoscuta „Nocturnă" (partea a III-a) a fost redată cu o mare sobrietate fără ca prin aceasta neasemuitul ei farmec poetic şi caracterul ei rus să fie ştirbit cu ceva.

În cvartetul de Şostakovici (a cărui primă audiţie şi revelaţie, la noi a fost făcută de cvartetul „Ceaicovski" în anul trecut) tinerii instrumentişti au dovedit marea lor sensibilitate pentru lucrările de valoare ale compozitorilor sovietici. Şostakovici este destul de zgîrcit în indicaţii şi nuanţe. Pentru a da viaţă creaţiilor sale sînt necesare un mare discernămînt şi multă fantezie. Membrii cvartetului au dovedit că le au. Interpretarea lor este excepţional de vie; fiece indicaţie a autorului e respectată dar, în acelaşi timp, concretizarea interpretării aduce o seamă de nuanţe noi menite să asigure o maximă expresivitate a fiecărui episod, păstrîndu-se însă unitatea ansamblului, ceea ce în vocabularul interpreţilor se cheamă „linia mare". Acest lucru a fost caracteristic tuturor părţilor dar a fost cel mai evident în Scherzo (o pagină frămîntată, în surdină) şi în Allegretto-ul final (în care stau alături accente de disperare cu izbucniri exuberante şi care se încheie într-o atmosferă de profundă meditaţie).

Cvartetul „Borodin", a dat o interpretare convingătoare, de o mare sinceritate, lucrării lui Debussy, vădind şi de astă dată fantezie creatoare, aliată cu mult discernămînt. Trebuie făcute însă unele rezerve în ceea ce priveşte cursivitatea şi claritatea frazei şi acea visătoare poezie pe care am fi dorit-o mai mult subliniată, în special în „Andantino".

Ca suplimente cerute de public, cvartetul Borodin a dat fragmente din două cvartete de Ceaicovski şi Beethoven şi, ca un semn de prietenie faţă de muzica noastră, aranjamentul pentru cvartet de coarde a cunoscutului „Dans ţigănesc" de C. Dimitrescu (într-o prelucrare originală de Rostislav Dubinski). Gestul prietenesc al tinerilor muzicieni sovietici ca şi entuziasmul îndreptăţit dovedit de-a lungul concertului de public au dat concertului caracterul unei adevărate sărbători a prieteniei romîno-sovietice.

C. TEODORIU

„Domnişoara de Scuderi"

Studiourile Defa-Berlin şi Pandora-Film-Stockholm au creat, după romanul scriitorului german E. Hoffmann filmul „Domnişoara de Scuderi".

În film este înfăţişat destinul bijutierului Cordillac care şi-a făcut un scop în viaţă din a-şi răzbuna tatăl ucis de boierul pe moşia căruia muncea ca rob. Cordillac, bijutier preţuit la curtea lui Ludovic XIV al Franţei, poartă în sufletul său o ură aprigă împotriva tuturor nobililor cărora este nevoit să le lucreze bijuterii de mare artă. El vede în fiecare mare nobil pe ucigaşul tatălui său, pe batjocoritorul mamei sale şi ucide pe fiecare conte sau baron căruia îi lucrează vreo capodoperă de aur şi briliante.

Poliţia îl caută cu disperare pe ucigaş. Cum va sfîrşi bătrînul bijutier, care va fi soarta fetei sale îndrăgostite de Olivier, ucenicul tatălui ei, iată ce ne arată filmul, o frescă a vieţii Parisului din vremea monarhiei absolute a Regelui Soare.

În întîmpinarea Congresului al II-lea al P. M. R.

P. C. R. conducătorul luptei tineretului în anii ilegalităţii

Despre Rezoluţia Congresului al V-lea al P. C. R. privitoare la starea şi sarcinile tineretului

Paginile istoriei eroicului partid al comuniştilor din ţara noastră vorbesc mereu şi mereu despre grija şi dragostea partidului pentru tînăra generaţie. Nici un moment partidul n-a încetat să se îngrijească cu dragoste părintească de tineretul muncitor. O strălucită mărturie în această privinţă o constituie şi felul în care s-a ocupat de problemele tineretului, Congresul al V-lea al P.C.R. din ianuarie 1932. Congres care a reprezentat un moment de cotitură în viaţa partidului. Una din problemele care au stat în centrul preocupărilor Congresului a fost aceea a sarcinilor partidului în legătură cu munca în rîndurile tineretului. Congresul a adoptat în această privinţă o rezoluţie specială cu privire la starea şi sarcinile tineretului şi ale organizaţiei sale revoluţionare — Uniunea Tineretului Comunist. Îndrumările şi sarcinile date de Congresul al V-lea al P.C.R. au avut o însemnătate deosebită pentru întărirea mişcării revoluţionare de tineret din ţara noastră.

★

Analizînd condiţiile internaţionale şi interne din acea vreme, caracterizate prin criza economică ce zguduia ţările capitaliste şi prin încercările claselor exploatatoare de a găsi o ieşire din criză pe calea fascismului şi a pregătirii războiului antisovietic, Congresul şi-a îndreptat atenţia şi asupra situaţiei tineretului muncitor. **„Ascuţirea crizei economice din Romînia** — se spunea în Rezoluţia Congresului al V-lea al P.C.R. în legătură cu starea şi sarcinile tineretului — **loveşte cu o putere deosebită în tineretul muncitor, ceea ce se manifestă prin mari reduceri de salarii, prin lungirea zilei-muncă, prin şomajul tot mai mare în rîndurile tineretului muncitor şi mai cu seamă prin creşterea exploatării şi asupririi tineretului de la ţară".**

Uniunea Tineretului Comunist era singura organizaţie de tineret care, călăuzită de P.C.R. mergea pe o linie consecvent revoluţionară conducînd tineretul muncitor la luptă împotriva exploatării capitaliste, împotriva militarizării şi fascizării. Tineretul participa activ la mai toate luptele muncitoreşti din acea vreme. Cînd muncitorii de la „Lemaître" au făcut grevă, ucenicii s-au solidarizat cu greviştii. Ei au luat parte activă la gărzile de autoapărare ale greviştilor. La greva celor 6000 de muncitori de la Reşiţa au participat numeroşi tineri. Tinerii utecişti din uzină au ales un comitet de acţiune şi au mobilizat la luptă pe cei aproape 1600 de tineri grevişti. În comuna Hăspăşeşti-Iaşi ţăranii muncitori au ocupat o bucată de pămînt din moşia lui Rusovici. U.T.C. a mobilizat tinerii ţărani muncitori la sprijinirea acestei acţiuni. Cînd au fost majorate taxele universitare studenţii săraci în frunte cu uteciştii au organizat manifestaţii de protest şi au luptat cu poliţiştii care încercau să-i împrăştie. În lupta sa împotriva teroarei capitaliste, tineretul muncitor din ţara noastră, organizat şi mobilizat de U.T.C. a dobîndit o serie de succese.

★

Congresul al V-lea al P.C.R. a analizat cu o deosebită grijă activitatea U.T.C. în perioada anterioară şi i-a trasat cu claritate sarcinile ce-i reveneau pentru viitor. Fiecare rînd al Rezoluţiei adoptate de congres în problema tineretului reflectă grija partidului pentru călirea şi organizarea frontului de luptă al tinerei generaţii pentru apărarea năzuinţelor şi intereselor vitale ale tinerilor. **„Congresul pune în faţa partidului întreg** — se spune în rezoluţie — **ca una din sarcinile cele mai importante realizarea unei cotituri hotărîte în munca printre tineri şi transformarea U.T.C. într-o organizaţie de masă a straturilor largi ale tineretului muncitor şi argăţesc de la sate şi oraşe, capabilă de luptă".**

Congresul a pus deosebit de limpede problema conducerii U.T.C.-ului de către partid: **„Congresul însărcinează Comitetul Central să ia măsurile necesare pentru întărirea conducerii de partid în munca U.T.C. Partidul trebuie să caute să transforme U.T.C.-ul într-un adevărat conducător al luptei maselor tineretului muncitor şi să-l privească ca izvorul cel mai important de complectare a rîndurilor partidului cu noi forţe".**

Conducerea de către partid a făcut posibile importante succese ale U.T.C. în munca sa dusă în rîndurile tinerilor muncitori. Sub conducerea directă a organizaţiilor de partid, organizaţiile U.T.C. au mobilizat tinerii la eroicele lupte greviste din februarie 1933, lupte care au fost pentru un timp un zăgaz puternic în faţa fascizării ţării. În aceste lupte, alături de muncitorii vîrstnici, tinerii grevişti în frunte cu uteciştii au înscris o pagină eroică în istoria mişcării revoluţionare de tineret din ţara noastră. Referindu-se la marea grevă de la C.F.R. Griviţa din Bucureşti, ziarul „Tînărul leninist" organ central al C.C. al U.T.C. scria: „Tinerii ceferişti, antrenaţi pentru luptele din februarie prin nenumărate acţiuni parţiale din ajun pe care le-au dus sub conducerea celulelor uteciste de la C.F.R. au stat în primul front al baricadelor". În timpul grevei, întreaga masă a tinerilor ceferişti în număr de circa 3000 — în frunte cu uteciştii s-au grupat pe acoperişurile atelierelor scandînd lozincile partidului comunist şi formînd „coruri vorbitoare" cu ajutorul cărora ţineau legătura cu masele de oameni ai muncii veniţi în jurul atelierelor pentru a sprijini lupta ceferiştilor grevişti. În momentul declanşării salvelor de gloanţe tinerii au rămas neclintiţi la locul lor de luptă. Utecistul Vasile Roaită a căzut eroic, străpuns de gloanţe, la postul său cu mîna pe sirenă, chemînd la luptă muncitorii. După aceste lupte eroice organizaţiile U.T.C. au participat activ la acţiunile conduse de partid împotriva stării de asediu la Bucureşti, Cluj, Iaşi, Ploeşti precum şi la acţiunile pentru eliberarea greviştilor arestaţi. Uteciştii au organizat la 1 mai 1933 grevele de la şcoala de ucenici din Sectorul Albastru şi de la şcoala de meserii, „Ciocanul" din Bucureşti. Sub îndrumarea concretă a partidului, U.T.C. a reuşit să ducă de asemenea acţiuni însemnate şi în rîndurile tinerilor ţărani muncitori şi argaţi. Astfel, U.T.C. a organizat în comuna Ghiorac o acţiune a tinerilor argaţi de pe moşia contelui Tisza împotriva reducerii salariilor.

Congresul al V-lea al P.C.R. a dus la o cotitură hotărîtoare în munca U.T.C. Uniunea Tineretului Comunist s-a întărit simţitor din punct de vedere politic şi organizatoric, şi-a lărgit cu mult influenţa în masele largi ale tineretului muncitor de la oraşe şi sate. Contribuţia însemnată pe care a dat-o U.T.C.-ul în grelele lupte din acea vreme e mărturia creşterii avîntului mişcării revoluţionare a tineretului în lupta pentru apărarea intereselor sale vitale, pentru un viitor mai bun. Plenara din octombrie 1932 a C.C. al P.C.R., analizînd munca U.T.C. putea constata: **„A crescut participarea organizaţiilor U.T.C. în luptele politice generale organizate de partid şi în special în luptele din februarie prin munca activă de mobilizare a tineretului..."** Conducerea de către partid a dat forţe nestăvilite Uniunii Tineretului Comunist, a asigurat victoriile obţinute în munca ei.

★

Rezoluţia Congresului al V-lea al P.C.R. asupra stării şi sarcinilor tineretului arată că **„În centrul întregii sale activităţi Uniunea Tineretului Comunist trebuie să pună organizarea şi conducerea luptelor economice ale maselor largi de tineret din fabrici, de pe ogoare şi ale şomerilor, pentru cerinţele lor zilnice, pe baza frontului unic de jos, atrăgînd tineretul în lupta generală a proletariatului sub conducerea partidului şi aducîndu-l prin experienţa lui proprie la forme mai înalte de luptă".** În aceste lupte, sub conducerea partidului, s-a călit Uniunea Tineretului Comunist. Luptele pentru revendicările economice aveau din ce în ce mai mult un caracter politic. U.T.C.-ul antrena masele largi ale tineretului în lupta politică împotriva burgheziei, a fascismului, a militarizării. Conducătorii organizaţiilor social-democrate de tineret au încercat să spargă unitatea tineretului. Ei spuneau că tineretul nu trebuie să ia parte la lupta de clasă ci numai s-o observe. Aceşti agenţi ai capitaliştilor voiau să arunce tineretul în ghiarele fascismului. Dar peste capul acestor conducători trădători năimiţi ai burgheziei, numeroşi muncitori au răspuns la chemarea U.T.C. de a închega frontul unic. Congresul al V-lea arătase cu tărie însemnătatea unităţii clasei muncitoare în condiţiile creşterii pericolului fascizării ţării. Urmînd indicaţiile tactice ale partidului, U.T.C.-ul a realizat în numeroase locuri frontul unic de jos. Astfel, în anul 1934 marea masă a tinerilor muncitori membri în organizaţiile social-democrate din Cluj au primit în adunare generală propunerile de front unic ale U.T.C., constituindu-se un comitet de front unic. **De asemenea, în anul 1935 majoritatea** tineretului social-democrat din secţiunea Bucureşti a aderat la frontul unic propus de secţiunea U.T.C.-Bucureşti. Pe baza realizării frontului unic de jos s-au putut organiza acţiuni puternice cum au fost acelea ale ucenicilor de la „Energia"-Cluj împotriva corvezilor, ale tinerilor de la fabrica de avioane „Unio"-Satu Mare împotriva scăderilor de salarii, ale tinerilor de la „Astra"-Arad împotriva concedierilor şi multe alte acţiuni. În februarie 1935 ucenicii de la fabrica „Székely şi Réti" din Tg. Mureş, sub conducerea celulei U.T.C. s-au alăturat grevei celorlalţi muncitori din fabrici şi au organizat brigăzi care au mers în toate întreprinderile din oraş chemînd toţi muncitorii la solidarizare cu greviştii.

Succesele obţinute în anii 1932-1935 în lupta pentru lărgirea continuă a frontului unic au făcut ca U.T.C. să poată mobiliza mase mereu mai mari de tineri în acţiunile revoluţionare ale clasei muncitoare şi ale partidului ei — partidul comuniştilor. Astfel, la 1 mai 1935, înfruntînd greutăţile activităţii comuniste ilegale, secţiunea U.T.C. din Bucureşti a reuşit să mobilizeze un mare număr de tineri care au demonstrat cu steaguri roşii pe străzile capitalei, cîntînd cîntece revoluţionare şi scandînd alături de lozincile privind revendicările lor economice lozincile: „Trăiască Partidul Comunist", „Trăiască Uniunea Sovietică", „Trăiască Frontul Unic", „Jos fascismul" etc. Aşa cum l-a îndrumat partidul, U.T.C. împletea lupta pentru satisfacerea revendicărilor economice ale tineretului cu lupta împotriva politicii de fascizare şi de pregătire a războiului antisovietic.

★

Congresul al V-lea al Partidului Comunist din Romînia a arătat că una din sarcinile principale ale U.T.C. este lupta împotriva pregătirii războiului antisovietic. Congresul a arătat că războiul împotriva Uniunii Sovietice va fi în acelaşi timp războiul nemilos al burgheziei şi moşierimii împotriva maselor muncitoare din ţara noastră. Sarcina U.T.C.-ului — a arătat Congresul, este aceea de a lămuri maselor de tineri muncitori că apărînd U.R.S.S. ele se apără pe ele însele, îşi apără interesele de clasă. În faţa atacului burgheziei care urmărea fascizarea tineretului, partidul a luptat cu tărie pentru a salva tînăra noastră generaţie din ghiarele fascismului, pentru a împiedica transformarea tinerilor în carne de tun destinată să servească interesele fabricanţilor şi moşierilor hrăpăreţi, Congresul al V-lea al P.C.R. a trasat U.T.C.-ului sarcina de a întări şi dezvolta prin toate mijloacele posibile activitatea anti-militaristă, împotriva încercărilor burgheziei de a transforma tineretul în carne de tun pentru interesele regilor tunurilor. În lumina acestor sarcini trasate de Congres U.T.C. a dus o intensă luptă împotriva unor asemenea forme de militarizare cum a fost de pildă, instrucţia preregimentară. În anii 1934, 1935 în numeroase localităţi din ţară, (Bucureşti, Iaşi, Craiova, Braşov, Tg. Mureş) au avut loc manifestări ale tineretului contra legii preregimentare.

În armată, U.T.C. organiza acţiuni ale soldaţilor împotriva teroarei ofiţerilor, împotriva hranei mizerabile, împotriva educaţiei în spirit agresiv, şovin. Tinerii recruţi organizau cercuri de recruţi revoluţionari. Datorită muncii U.T.C., îndrumată de partid, în februarie 1933 soldaţii regimentului 21 infanterie au refuzat să tragă în grevişti. În multe rînduri, soldaţii scoşi din cazărmi pentru a reprima mişcările muncitoreşti fraternizau cu muncitorii.

★

Congresul al V-lea al Partidului Comunist din Romînia, Congres de însemnătate istorică pentru mişcarea revoluţionară de tineret din ţara noastră, a determinat o creştere şi o întărire simţitoare a activităţii U.T.C. Uniunea Tineretului Comunist a mobilizat mereu mai bine tineretul în luptele pentru satisfacerea revendicărilor zilnice şi pentru revendicările generale ale proletariatului în lupta împotriva exploatării, împotriva fascismului şi războiului. **„Uniunea Tineretului Comunist condusă şi îndrumată îndeaproape de partid a fost singura organizaţie de tineret care — în condiţiile celei mai crunte ilegalităţi şi terori dezlănţuite de regimul burghezo-moşieresc împotriva mişcării muncitoreşti — a ţinut sus steagul luptei revoluţionare, mobilizînd masele tineretului de la oraşe şi sate în lupta clasei muncitoare pentru dărîmarea regimului burghezo-moşieresc, pentru libertate, pace, cultură şi o viaţă mai bună. Ea a fost singura organizaţie de tineret care a dus lupta neîmpăcată împotriva otrăvirii conştiinţei tineretului de către clasele exploatatoare şi slugile lor"** — arată Rezoluţia Plenarei C.C. al P.M.R. din 22-24 decembrie 1948 asupra activităţii partidului în rîndurile tineretului.

În faţa noastră stă mereu pilda glorioasă a U.T.C.-ului. Datoria noastră de onoare este să păstrăm şi să continuăm tradiţia U.T.C.-ului, întărind neîncetat dragostea şi ataşamentul tineretului pentru partidul comuniştilor care ne-a călăuzit şi ne călăuzeşte cu grijă paşii către un viitor luminos.

Întîmpinînd cu puternic avînt în muncă Congresul al II-lea al P.M.R., tînăra noastră generaţie luptă pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru fericirea poporului muncitor.

EM. RUCAR

* * *

De-a lungul veacurilor arta noastră populară a creat adevărate opere valoroase. Tradiţia artei populare a fost păstrată şi trecută din generaţie în generaţie ca un preţios tezaur. Astăzi ea se bucură de o bine meritată apreciere. De curînd la cooperativa „Lemn şi Mobilă" din Timişoara a luat fiinţă o nouă secţie unde se lucrează miniaturi cu picturi inspirate din folclorul naţional. Colectivul secţiei este format din absolventele Şcolii medii de artă plastică. In fotografie: tinerele Kiszeli Hildica şi Sielbergher Lici lucrînd la decorarea diferitelor bibelouri.

* * *

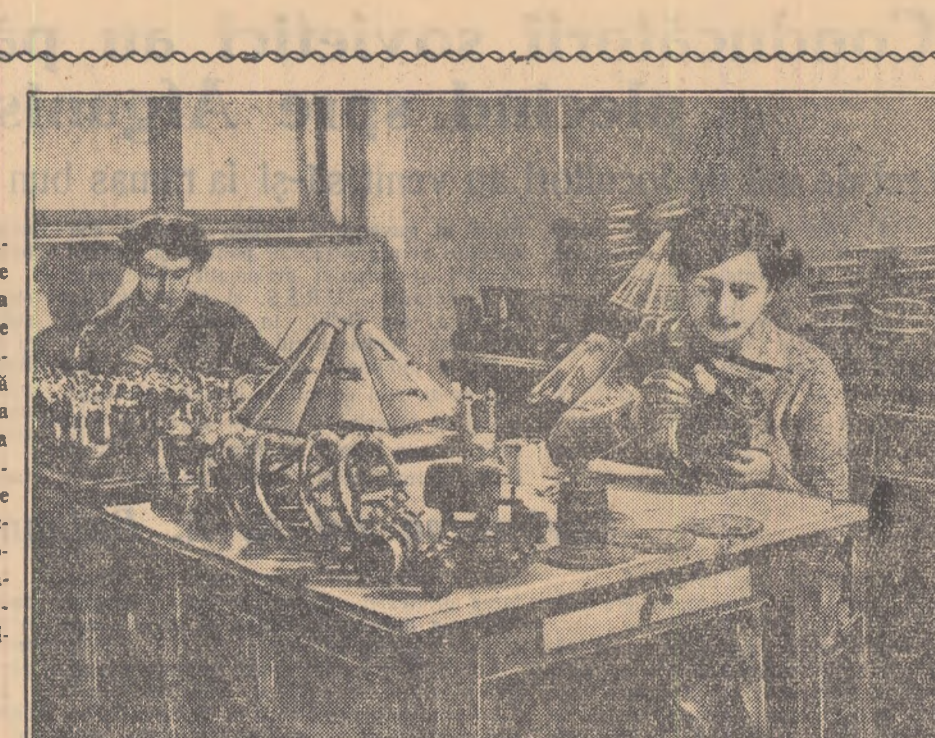

Veniturile colectiviştilor

In anul acesta, prin părţile Hoghilagului, vremea a fost cam vitregă. Ploile multe şi vremea răcoroasă i-au cam stînjenit pe colectivişti în desfăşurarea muncilor agricole. Şi totuşi colectiviştii n-au dat îndărăt în faţa vremii. Griul, de pildă, a fost grăpat în primăvară, apoi plivit de două ori. Pe o suprafaţă de 20 hectare au împrăştiat şi îngrăşăminte chimice. (De pe această suprafaţă au recoltat, în vară, peste 2000 kg. de grîu la hectar). Porumbul a fost prăşit de cîte ori s-au ivit buruienile. Mai mult însă au avut de lucru cu sfecla de zahăr. Au prăşit-o de trei ori şi de patru ori i-au dat îngrăşăminte chimice...

Ca să facă toate acestea, colectiviştii au muncit cu multă hărnicie şi au participat toţi, cu regularitate, la lucru. Cînd muncile erau în toi, seară de seară, cei doi brigadieri însemnau, totdeauna, în fişele de evidenţă: 138 colectivişti prezenţi la lucru. Pe atîtea braţe de muncă se bazează gospodăria.

Au muncit colectiviştii cu nădejde, dar şi răsplata le este frumoasă. Cu tot timpul nefavorabil ei au cules recolte bogate Aproape 1.500 kg. de grîu, 3.200 kg. de porumb, mai bine de 15.250 kg. de cartofi, 30.000 kg. de sfeclă de zahăr — atît au recoltat colectiviştii din Hoghilag de pe fiecare hectar. Disciplina pe care au dovedit-o în muncă, hărnicia lor şi metodele agrotehnice avansate folosite au învins vitregia naturii!

TINERI DESTOINICI ŞI HARNICI

Prea mulţi tineri nu sînt în gospodărie Cei care sînt însă, se dovedesc oameni de nădejde. Printre ei se cuvine să amintim pe tinerele din brigada de cîmp — Virginia Stoica, Ana Burtz, Maria Blaga, Katerina Herbert, sau din cea de grădină — Minerva şi Livia Grădinar, Florica Ciubotaru etc. Utemiştii şi tinerii colectivişti din Hoghilag au venit totdeauna la lucru şi au muncit cu rîvnă. Aproape toţi tinerii colectivişti au realizat peste 100 zile-muncă în gospodărie (sînt doar cîţiva cei care nu prea vin la muncă: Lenuţa Henţa, de pildă, n-are decît 27,95 zile-muncă, Floarea Henţa — 38,32 zile-muncă, iar Rozalia Mailat — 52,85 zile-muncă).

Utemistul Zaharie Moşoiu, rutieristul gospodăriei, a realizat, pînă de curînd, 316,68 zile-muncă. Cum a făcut el atîtea zile-muncă cînd norma lui — de conducere de maşină — este de 1,25 zile-muncă pe zi? Zaharie Moşoiu nu s-a mulţumit numai să conducă rutierul. El a muncit cu nădejde şi la încărcat şi descărcat diferite materiale, a înmulţit numărul transporturilor într-o zi. Şi astfel el făcea cîte 2-2,50 zile-muncă într-o singură zi. Ba, uneori, a făcut chiar 4,50 zile muncă. Niculiţă Tudora a făcut şi el peste 148 zile-muncă, Gheorghe Bobu mai bine de 138 zile-muncă, Minerva Grădinar peste 133 zile-muncă etc. Sînt puţini tineri la gospodăria colectivă din Hoghilag, dar sînt destoinici şi harnici...

CREŞTE AVUTUL OBŞTESC

Colectiviştii nu se mulţumesc numai cu obţinerea unor recolte bogate. Ei dezvoltă necontenit gospodăria, sporesc mereu avutul obştesc. Ferma zootehnică a gospodăriei este doar la început. Cuprinde totuşi 11 vaci cu lapte, 7 junci, 4 viţei, 6 scroafe de prăsilă, 11 bucăţi tineret porcin, apoi păsări, oi. Şi ferma creşte mereu. Colectiviştii au repartizat numai în anul acesta 9.000 lei pentru cumpărarea de oi.

De la ferma zootehnică, colectiviştii au avut venituri însemnate. Pînă de curînd s-au valorificat peste 11.000 litri lapte de vacă, apoi caş de oaie, miei, purcei etc. Valorificarea lor a adus venituri de mii de lei gospodăriei. Venituri însemnate — însă nu atît cît ar fi putut avea — au obţinut colectiviştii şi de la cele 5 hectare cultivate cu grădină.

In afară de acestea, colectiviştii au venituri frumoase şi de pe urma cultivării plantelor industriale. Numai pentru sfecla de zahăr predată ei au primit 4.134 kg. de zahăr şi vor mai primi peste 126.000 lei.

Acestea le-au dat posibilitatea să dezvolte fondul indivizibil, să ridice construcţii noi. Pentru că nu au vite de muncă suficiente au cumpărat un tractor rutier. Au mai cumpărat şi unele maşini necesare: o cositoare mecanică, o maşină de bătut porumb, iar de curînd au instalat şi un joagăr pentru tăiat scînduri Au construit, totodată, o remiză pentru uneltele agricole, un coteţ pentru porci şi şase silozuri pentru furaje. De la un an la altul creşte fondul de bază al gospodăriei. In anul trecut, de pildă, valoarea fondului de bază a întrecut cu peste 150.000 lei pe cel din 1953. In anul acesta fondul de bază va fi şi mai bogat. S-au făcut încă multe lucruri, iar veniturile au fost şi ele mai frumoase

PENTRU FIECARE ZI-MUNCA RASPLATA INSEMNATA

Recoltele bogate obţinute şi dezvoltarea continuă a avutului obştesc le-a permis colectiviştilor să ducă acasă care vîrfuite de bucate. Pentru fiecare zi-muncă, în afară de însemnate cantităţi de grîu şi porumb, ei au primit cîte 6,440 kg. cartofi, 0,340 litri vin, 202 gr. de zahăr, apoi furaje şi încă alte produse. De asemenea vor primi mai bine de 6 lei pentru o zi-muncă.

Hărnicia a adus în casele colectiviştilor belşug de bucate. Pentru cele 577 zile-muncă realizate, familia lui Iuliu Grădinar (familia tinerelor Minerva şi Livia) a primit peste 7.000 kg. numai grîu, porumb şi cartofi. De asemenea a mai primit mai bine de 196 litri de vin, 116 kg. de zahăr, apoi peste 4.000 kg. de fîn etc. La fel a primit şi familia colectivistului Mihail Schobel. Ea a avut numai cu 20 zile-muncă mai puţin decît cea a lui Iuliu Grădinar. Pentru cele 316,68 zile-muncă lucrate în gospodărie, utemistul Zaharie Moşoiu a primit şi el peste 3.870 kg. de grîu porumb şi cartofi, mai bine de 60 kg. de zahăr, bani şi încă alte venituri. Venituri frumoase primeşte şi familia colectivistului Ionel Toduţ. Soţia lui Elena, are cele mai multe zile-muncă dintre toate femeile — peste 170. Insemnate cantităţi de bucate vor duce acasă şi utemiştii Gheorghe Bobu sau Florica Ciubotaru, cît şi tinerii Niculiţă Tudora, Katerina Herbert şi alţii.

Ce înseamnă veniturile acestea pentru colectivişti? Faptele pot să arate mai grăitor aceasta. Iată-le. Din veniturile primite în anul trecut de colectivişti s-au ridicat case noi în sat, s-au cumpărat aparate de radio etc. Maria Blaga a fost cea dintîi care a pornit, în anul acesta, să-şi ridice casă nouă. Apoi Niculiţă Tudora, apoi Dumitru Suciu şi alţii. Ion Bucur şi Toader Lup şi-au cumpărat vaci cu lapte; Henning Ioan II, Andrei Schobel, Ioan Günther şi încă alţi 15 colectivişti şi-au instalat lumină electrică în casă, iar alţi vreo 4-5 — printre care Iosif Grădinar, Samoilă Herbert etc. — şi-au cumpărat aparate de radio. Cît despre cei care au acum mobilă nouă în case — apoi acesta este un lucru obişnuit.

Ce înseamnă veniturile din anul acesta pentru membrii gospodăriei colective „Pămînt deştelenit" din Hoghilag? Greu de spus. Desigur că se vor ridica noi case în comună, se vor înmulţi aparatele de radio în case, mobila... Şi, desigur că, dacă vei trece la anul prin raionul Sighişoara, Hoghilagul va arăta altfel. Colectiviştii au primit doar venituri frumoase...

M. N. CIRSTEA

Un laborator pentru studenţi şi cadre didactice

In vederea îmbunătăţirii procesului de învăţămînt, la Facultatea de electrotehnică a Institutului politehnic din Iaşi, în cadrul catedrei de utilizări electrice, a luat fiinţă cu trei ani în urmă, un laborator care treptat a fost înzestrat cu motoare şi utilaj electric din cel mai perfecţionat. In acest laborator, studenţii au acum posibilitatea să execute o serie de lucrări speciale în vederea complectării cunoştinţelor în domeniul electrificării industriei şi agriculturii. Prin specificul său şi prin lucrările ce se execută, laboratorul acesta este primul şi singurul laborator de acest gen din ţară. In acest laborator studentul capătă cu uşurinţă deprinderea ca să poată să aleagă, să conceapă şi să execute o schemă de comandă sau de protecţie, în funcţie de maşinile şi de utilajul de care dispune, precum şi numeroase alte cunoştinţe tehnice care contribuie la ridicarea productivităţii muncii, la îmbunătăţirea calităţii produselor, la eliberarea omului de la munci grele etc.

Una din construcţiile de bază din laboratorul catedrei de utilizări electrice este un pod rulant pentru 500 kg. Această construcţie a fost proiectată şi executată în întregime în laborator, cu sprijinul muncitorilor din atelierele Institutului politehnic. Complexul de lucrări legate de această construcţie ajută pe student ca atunci cînd va pleca în producţie să poată rezolva orice problemă de proiectare a părţii electrice, sau de comandă a podurilor rulante, a macaralelor, ascensoarelor etc.

Foarte interesante sînt lucrările cu arbori electrici, unde studenţii au posibilitatea să înveţe principiul, comanda şi caracteristicile acestor instalaţii, care se întîlnesc la macaralele portuare cu deschideri mari, la comanda vanelor de la stăvilare, în industria celulozei şi hîrtiei şi în general oriunde se pune problema sincronizării mişcărilor unor maşini sau mecanisme.

La lucrările cu selsine, studenţii învaţă de asemenea principiile de comandă şi caracteristicile lor. Selsinul este o instalaţie ce se întîlneşte în industria petrolului, în instalaţii mari de pompare şi în antrenarea unor mecanisme ale maşinilor de precizie. In laborator, grupul de maşini este comandat de la tabloul de comandă semiautomat, unic, proiectat şi executat în întregime de un colectiv de cadre didactice.

Cu maşinile existente în acest laborator studenţii pot executa acum pînă la aproape 30 lucrări distincte, foarte necesare muncii lor practice. Studenţii muncesc aici cu drag. Venind în contact cu o serie de lucrări industriale şi semiindustriale, ei se simt foarte apropiaţi de instalaţiile pe care le întîlnesc în diferite întreprinderi industriale din ţară.

In prezent, laboratorul catedrei de utilizări electrice de la Institutul politehnic este încă în plină dezvoltare. In cinstea celui de la doilea Congres al partidului, cadrele didactice şi-au luat angajamentul să construiască maşini, aparate şi dispozitive noi, care să servească la instalarea altor lucrări de laborator, cuprinzînd şi alte domenii industriale Astfel, tov. prof. dr. ing. N. V. Boţan, şeful catedrei de Utilizări electrice, împreună cu tov. asistent ing. Ioan Bejan au în studiu construcţia unui amplificator magnetic, care, odată realizat, va fi folosit în comenzile din industria minieră, la laminoare, excavatoare etc. In acelaşi scop, tov. lector ing. Sebastian Leopold a proiectat şi are în curs de realizare un amplificator rotativ de putere. Tot în cinstea Congresului partidului, tov. asistent ing. I. Bejan, ajutat de colectivul de preparatori, a reuşit să pună la punct instalaţia de reglaj a vitezei motoarelor asincrone şi de curent continuu, prin impulsuri, instalaţie ce se foloseşte în diverse aplicaţii industriale.

Realizările catedrei de Utilizări electrice, bazate pe documentaţia ştiinţifică sovietică şi făcute fără investiţii suplimentare, contribuie la o pregătire şi mai temeinică a studenţilor de la Facultatea de electrotehnică care are ca prim scop pregătirea cadrelor de specialişti pentru electrificarea industriei şi agriculturii din patria noastră.

Corespondent
LAZĂR BENEŞ

Răspunsul Guvernului Republicii Populare Romîne

adresat Guvernului Statelor Unite ale Americii privind proiectul de statut al Agenţiei Internaţionale pentru Energia Atomică

Guvernul Statelor Unite ale Americii a trimis guvernului Republicii Populare Romîne o notă însoţită de proiectul de statut al Agenţiei Internaţionale pentru Energia Atomică elaborat de guvernul Statelor Unite ale Americii, după ce s-a consultat cu guvernele Angliei, Franţei, Canadei, Belgiei, Australiei, Uniunii Sud Africane şi Portugaliei.

Proiectul de statut a fost trimis de guvernul S.U.A. tuturor statelor membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite sau ale instituţiilor sale specializate, solicitîndu-le să-i comunice observaţiile referitoare la acest proiect.

Agenţia Internaţională pentru Energia Atomică, aşa cum prevede proiectul de statut, va avea ca sarcini principale să încurajeze cercetările universale privind folosirea paşnică a energiei atomice, să facă rezerve de materiale nucleare pentru a face faţă necesităţilor cercetărilor şi să se îngrijească de schimbul de informaţii ştiinţifice şi tehnice din acest domeniu.

In ce priveşte conducerea acestei Agenţii, proiectul de statut arată că ea va fi exercitată de Conferinţa Generală alcătuită din reprezentanţii tuturor membrilor Agenţiei şi un Comitet al Guvernorilor.

In proiectul de statut nu se prevede o legătură precisă între Agenţia care urmează să fie creată şi Organizaţia Naţiunilor Unite.

Proiectul de statut prevede două categorii de membri ai Agenţiei. Din prima categorie — membri fondatori — ar urma să facă parte numai statele membre ale O.N.U. sau ale oricărei dintre instituţiile sale specializate care vor semna şi ratifica statutul Agenţiei, iar din a doua categorie, celelalte state care cer acest lucru, cu condiţia să întrunească recomandarea Adunării Generale şi aprobarea Comitetului Guvernorilor.

Proiectul de statut mai cuprinde dispoziţii privind personalul Agenţiei, procedura de aprobare a proiectelor de cercetări, finanţele, precum şi alte dispoziţii referitoare la activitatea Agenţiei.

La 12 decembrie 1955 locţiitorul Ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne, Ştefan Cleja, a primit pe domnul H. B. Wells, însărcinat cu afaceri ad-interim al S.U.A. la Bucureşti, şi i-a înmînat următoarea notă de răspuns a guvernului R.P.R.:

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne prezintă salutul său Legaţiei Statelor Unite ale Americii şi referindu-se la nota Departamentului de Stat din 22 august a.c. cu privire la proiectul de statut al Agenţiei Internaţionale pentru Energia Atomică, are onoare să-i comunice următoarele:

Guvernul Republicii Populare Romîne confirmă primirea Notei din 22 august a.c. şi a proiectului de statut al Agenţiei Internaţionale pentru Energia Atomică, pe care le-a studiat cu toată atenţia.

Republica Populară Romînă care se află în curs de creare a propriei sale baze de cercetări în domeniul nuclear şi care dispune de resursele necesare pentru aceasta, doreşte să-şi aducă aportul la dezvoltarea cercetărilor ştiinţifice nucleare şi la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice

Dat fiind importanţa internaţională a folosirii energiei atomice în scopuri paşnice şi interesul pe care Agenţia Internaţională pentru Energia Atomică îl prezintă pentru toate statele din lume, guvernul Republicii Populare Romîne consideră că stabilirea textului definitiv al statutului Agenţiei trebuie să fie opera unei conferinţe internaţionale la care să poată lua parte toate statele care doresc aceasta. După părerea guvernului romîn susmenţionatul proiect de statut, cu unele modificări şi complectări, poate servi ca bază de discuţie la această conferinţă.

In această privinţă guvernul romîn are de făcut următoarele observaţii:

Guvernul romîn consideră indicat ca statutul Agenţiei Internaţionale pentru Energia Atomică să prevadă că aceasta se creează în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite şi că rapoartele de activitate ale Agenţiei vor fi prezentate Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite şi Consiliului de Securitate.

O asemenea prevedere decurge din necesitatea evidentă de a se asigura un control adecvat şi eficace pentru a se împiedica folosirea rezultatelor cercetărilor şi a materialelor puse la dispoziţia Agenţiei în scopuri care ar constitui o ameninţare pentru pace şi securitatea internaţională.

In ceea ce priveşte calitatea de membru al Agenţiei, guvernul romîn consideră că din statut trebuie să rezulte caracterul universal al Agenţiei, în care scop este indicat să se prevadă că orice stat, membru sau nemembru al Organizaţiei Naţiunilor Unite sau al instituţiilor specializate poate să fie membru fondator al Agenţiei Internaţionale pentru Energia Atomică.

Pornind de la principiile Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite care prevăd răspunderea principală pe care Consiliul de Securitate o are pentru menţinerea păcii şi a securităţii internaţionale, guvernul romîn consideră indicat ca membrii permanenţi ai Consiliului de Securitate să fie şi membrii permanenţi în Comitetul Guvernorilor prevăzut de proiectul de statut.

Totodată este util ca în acest organ de conducere al Agenţiei să fie asigurată o participare largă care să ţină seamă de reprezentarea echitabilă atît a statelor producătoare de materii necesare în producerea energiei atomice cît şi a statelor care au nevoie de asistenţă pentru dezvoltarea acestei ramuri în economia lor naţională.

In acest scop guvernul romîn consideră utilă şi pe deplin corespunzătoare adoptarea propunerii din 1 octombrie a.c. a guvernului Uniunii Sovietice, ca din primul Comitet al Guvernorilor să facă parte şi Republica Populară Romînă, India, Indonezia şi Egiptul.

Avînd în vedere rolul pe care o asemenea Agenţie este destinată să-l îndeplinească în dezvoltarea colaborării internaţionale în acest domeniu care deschide noi perspective în dezvoltarea economiei mondiale, guvernul Republicii Populare Romîne consideră indicat ca în statutul Agenţiei să-şi găsească expresia cuvenită principiile fundamentale ale egalităţii între toate statele, mari sau mici şi ale respectării suveranităţii lor de stat.

Guvernul romîn îşi exprimă convingerea că adoptarea unor asemenea prevederi în statutul propus este în interesul colaborării între state în domeniul folosirii paşnice a energiei atomice, al creării Agenţiei cu o participare internaţională cît mai largă şi al activităţii ei eficace.

Informaţii din:

IAŞI. — In piaţa Republicii s-a deschis o nouă unitate a comerţului de stat: magazinul Romarta, bogat aprovizionat cu articole textile, încălţăminte, galanterie, mătăsuri indigene şi de import etc.

ORAŞUL STALIN. — In comuna Vaida Rece, raionul Făgăraş, ţăranii muncitori au sărbătorit zilele acestea inaugurarea noului cămin cultural.

BUCUREŞTI. — S-a redeschis, în noul local din Calea Victoriei nr. 196, Biblioteca de împrumut a Consiliului General A.R.L.U.S. Aici cititorii pot împrumuta gratuit cele mai noi cărţi ideologice, tehnice, literare etc., în limbile romînă şi rusă. In acelaşi local s-a amenajat şi redeschis Biblioteca de copii a Consiliului General ARLUS.

Cel mai frumos dar în cinstea Congresului

Lui Laioş baci i se păru la început ciudat: ce caută el, omul cu tîmplele ninse de ani, la o adunare a utemiştilor!... Dar nu mai putea da înapoi: Martin l-a invitat şi el a apucat să spună da... Nu putea să-l refuze. Martin Lapoş e doar secretarul U.T.M.-ului băiat serios care-şi cunoaşte bine meseria şi-i atît de harnic!... Cum ar fi putut să nu vină. „De un lucru însă sînt sigur — îşi zise bătrînul glumind cu sine — utemist nu mă vor face ...şi totuşi ce caut eu aici?"...

*

La adunarea utemiştilor din „Secţia tineretului" a fabricii „Simo Gheza" din Tg Mureş baza discuţiilor a fost un referat scurt, întocmit de biroul organizaţiei de secţie care se încheia cu un proiect de plan de măsuri în cinstea celui de al doilea Congres al partidului Fiecare participant se străduia să îmbunătăţească planul cu noi angajamente:

Elisabeta Dorvoş muncitoare la circularul dublu al secţiei s-a angajat să pregătească pentru salonul de montare a dulapurilor mai multe uşi..

— Voi face planul de două ori — a spus ea — Nu mai vreau ca băieţii să se plîngă că din cauza mea apar la ei timpi morţi... N-au decît să se ia la întrecere cu mine...

S-au angajat să producă peste plan şi utemiştii Alexandru Cizmodia, Calman Irşai, Varga Robert.. Mereu alţi utemişti se ridicau şi cereau cuvîntul: nici un rebut în secţia noastră mai multe dulapuri şi de mai bună calitate

Luaţi de avîntul discuţiilor pentru cît mai multe realizări, utemiştii nu-şi dădeau seama cîtă bucurie strecoară ei în sufletele comuniştilor care se aflau în sală. Sandor Turdoi, Iosif Zoizon, Barţi Geza. Ei sînt doar acei care au organizat munca secţiei de tineret şi au ajutat-o să se ridice la nivelul unei secţii fruntaşe. Cum să nu se bucure? Ei i-au învăţat pe tineri nu numai meseria ci şi cum să se comporte în viaţa de toate zilele. Şi acum sînt siguri că angajamentele tinerilor se vor transforma în fapte. Nu e pentru prima oară. În primele săptămîni după ce a fost înfiinţată secţia nu reuşea nici măcar să-şi realizeze planul. Ce folos că unul sau doi tineri cum au fost de pildă Cizmodia şi Lapoşi făceau două norme într-un schimb dacă ceilalţi erau sub plan? Dar comuniştii au luat pe fiecare utemist în parte şi cu multă atenţie, cu răbdare şi perseverenţă le-au arătat cum şi în ce fel trebuie să muncească pentru ca starea proastă din aceea vreme a secţiei să fie înlăturată. Nu a stat deoparte nici Laioş baci. Venea dintr-un atelier în celălalt şi la fel cum făceau comuniştii proceda şi el: îi învăţa pe tineri, îi îndruma. Utemiştii le-au urmat sfatul.

De atunci au trecut mai multe luni şi secţia o ia mereu înaintea planului...

Bătrînul Laioş îşi aminteşte de Bela Antal, tînărul cu care a avut cel mai mult de furcă Şi cere cuvîntul:

— Sînt sigur că veţi face ceea ce aţi spus voi aici Vă cunosc pe toţi — sînteţi băieţi buni. Aş vrea însă ca Antal să facă treabă mai bună E adevărat că în loc de 7-8 margini cîte şlefuia înainte el face astăzi 14-15 pe zi Dar nu le face pe toate cum trebuie Ce ar fi să-l ajutaţi mai mult. Aşa de altfel se şi cuvine: muncitorii, fie ei tineri sau vîrstnici, se ajută. Asta-i... Ce să vă mai spun?... Tare m-aş bucura ca în cinstea Congresului steagul de producţie să revină secţiei noastre.. Laioş baci se opri. Părea că ar fi terminat tot ce avea de spus. Dar în sală continua să fie linişte Oamenii aşteptau parcă să mai audă ceva din gura bătrînului. Şi într-adevăr bătrînul muncitor făcînd un pas înspre masa prezidiului continuă:

— „O să vă ajut cu tot ce îmi stă în putinţă. Nu sînt membru de partid dar atîta timp cît aici — şi Laioş baci îşi duse mîna la piept — bate inima, ea va fi totdeauna alături de comunişti...

*

Din ziua cînd planul de măsuri a fost definitivat şi aprobat în unanimitate a trecut mai bine de o lună Utemiştii s-au întrunit din nou Ce s-a realizat între timp?...

Nici o lipsă nemotivată de la lucru, nici o întîrziere. Bela Antal dă margini de bună calitate. Elisabeta Dorvoş realizează 250 de procente Irşai Calman 300. În loc de 10 — cît este norma — secţia produce 15 şifoniere pe zi. Uneori chiar mai mult Şi cîştigul tinerilor a crescut acum pînă la 900-1000 lei lunar... Şeful secţiei, comunistul Şandor Turdoi îi felicită pe tineri:

— Pentru ceea ce s-a realizat în răstimpul de la prima şedinţă şi pînă acum, meritaţi felicitări Nu avem însă voie să facem nici un pas înapoi Dimpotrivă: să muncim mai bine, cu mai mult spor. Aşa vom putea să raportăm partidului două lucruri mari: astăzi dăm producţie mai multă şi mai bună iar noi trăim mai bine. E cel mai frumos dar adus în cinstea Congresului partidului.

MILU BURAN

Vizita delegaţiei agricole romîne în S. U. A.

NEW YORK 14 (Agerpres). — In zilele de 11 şi 12 decembrie a.c. delegaţia agricolă a R.P.R. care se află în S.U.A. a vizitat împrejurimile oraşului San Francisco. Delegaţia, care este însoţită de Jonathan Garst, a vizitat cu acest prilej, printre altele, cîteva ferme precum şi unele lucrări de irigaţie pentru diferite culturi.

In seara zilei de 12 decembrie în oraşul Berkeley, lîngă San Francisco, J. Garst a oferit o masă în cinstea delegaţiei romîne. La această masă au participat profesori de la universitatea din San Francisco printre care Packard, cunoscut specialist în domeniul irigaţiilor, Ryerson, decanul colegiului de agricultură, profesorul Le Cron şi alţii Cu acest prilej, profesorul Packard a toastat pentru relaţii de prietenie între R.P.R şi S.U.A., pentru pace.

Masa s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

Mac Millan susţine politica militară a puterilor occidentale

LONDRA 14 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunţat, la 12 decembrie au avut loc în Camera Comunelor dezbateri în legătură cu situaţia din Orientul Mijlociu. Primul a luat cuvîntul ministrul Afacerilor Externe, MacMillan. Intr-o cuvîntare tăioasă şi vehementă, dedîndu-se la atacuri împotriva Uniunii Sovietice, MacMillan a prezentat un tablou cu totul arbitrar al evenimentelor care au loc în lume.

Crearea blocului militarist agresiv N.A.T.O. a fost justificată de MacMillan drept un mijloc de a se opune „ofensivei comunismului". După cum a declarat în continuare MacMillan, după crearea N.A.T.O „înaintarea comunismului" în Europa a fost oprită şi, pe de altă parte, s-a creat „o linişte temporară în Extremul Orient".

In prezent, „pe primul plan al politicii mondiale a trecut Orientul Mijlociu", unde după afirmaţiile lui MacMillan, ar avea loc „lupta pentru putere", între „Occident" şi „comunişti".

Ministrul englez a elogiat pactul de la Bagdad, pe care l-a prezentat drept o „alianţă a popoarelor cu aceleaşi vederi, animate de hotărîrea de a-şi apăra libertatea şi economia", şi a negat tendinţa agresivă a acestui pact. El a subliniat că Anglia va continua politica de înjghebare a blocurilor militare „cu ajutorul susţinut şi cu asentimentul prietenilor săi americani".

In ceea ce priveşte reglementarea conflictului dintre Israel şi ţările arabe, MacMillan a apărat propunerea prezentată mai înainte de Eden cu privire la mediaţiunea engleză în acest conflict. MacMillan a respins propunerea ca această problemă să fie prezentată Consiliului de Securitate, declarînd că Uniunea Sovietică „nu trebuie să participe" la discutarea acestei probleme.

Comitetul Politic al celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O. N. U. şi-a încheiat lucrările

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 decembrie, Comitetul Politic a terminat examinarea problemei privind „reglementarea, limitarea şi reducerea proporţională a tuturor forţelor armate şi a tuturor armamentelor, încheierea unei convenţii internaţionale (acord internaţional) cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă", precum şi a problemei privind „măsurile în vederea slăbirii continue a încordării internaţionale şi în vederea dezvoltării colaborării internaţionale".

La începutul şedinţei din dimineaţa zilei de 12 decembrie, Lodge, reprezentantul S.U.A., a prezentat proiectul de rezoluţie al Statelor Unite, Angliei, Franţei şi Canadei revizuit pentru a doua oară. Modificînd partea declarativă a proiectului lor de rezoluţie, coautorii acestui proiect nu l-au schimbat fondul care oglindeşte tendinţa puterilor occidentale de a înlocui încetarea cursei înarmărilor şi lucrările asupra unei convenţii cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice prin discuţii cu privire la control.

Rezoluţia celor patru puteri occidentale a fost adoptată în ansamblu cu 53 de voturi contra 5.

După aceasta, Comitetul Politic trebuia să treacă la votarea proiectului de rezoluţie sovietic, „Cu privire la măsurile în vederea slăbirii continue a încordării internaţionale şi a dezvoltării colaborării internaţionale".

Nutting, reprezentantul Angliei, a propus însă ca acest proiect de rezoluţie să nu fie pus la vot.

Reprezentanţii S.U.A., Angliei precum şi delegaţiile care-i sprijină au împiedecat admiterea propunerilor prezentate de delegaţia sovietică cu privire la slăbirea continuă a încordării în relaţiile internaţionale.

Prin votul marionetei S.U.A. din Taivan a fost împiedicată admiterea în O.N.U. a celor 18 ţări

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Securitate a reluat în cadrul şedinţei din după amiaza zilei de 13 decembrie examinarea problemei admiterii în O.N.U. a celor 18 state care au făcut cereri în acest sens. In şedinţa de dimineaţă (înainte de pauză) Consiliul de Securitate adoptase cu majoritate de voturi propunerea braziliano-neozeelandeză, potrivit căreia Consiliul trebuie să discute mai întîi separat fiecare candidatură a celor 18 ţări, iar apoi să pună la vot recomandarea Adunării Generale cu privire la admiterea acelor ţări ale căror candidaturi au fost aprobate.

In şedinţa de după amiază, Consiliul de Securitate urma să treacă imediat la examinarea cererilor celor 18 state recomandate de Adunarea Generală: Albania, Republica Populară Mongolă, Iordania, Irlanda, Portugalia, Ungaria, Italia, Austria, Romînia, Bulgaria, Finlanda, Ceylonul, Nepalul, Libia, Cambodgia, Japonia, Laosul şi Spania

Ciankaişistul, nesocotind recomandările Adunării Generale cu privire la admiterea în O.N.U. a celor 18 state, a prezentat însă propunerea de a se admite în O.N.U. şi Coreea de sud şi Vietnamul de sud.

Preşedintele Consiliului de Securitate, Munroe, reprezentantul Noii Zeelande, a cerut ciankaişistului să retragă această propunere, subliniind totodată că adoptarea acestei propuneri nu corespunde dorinţei Adunării Generale.

Lodge, reprezentantul S.U.A. a sprijinit imediat propunerea ciankaişistului. El a susţinut că recomandarea Adunării Generale nu obligă la nimic Consiliul de Securitate.

Reprezentanţii Angliei şi Franţei au sprijinit şi ei propunerea ciankaişistului.

A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice, a subliniat că Consiliul de Securitate este martor al încercării de a se abate membrii Consiliului de la sarcina principală — traducerea în viaţă a rezoluţiei Adunării Generale.

Sobolev a subliniat că propunerea ciankaişistului schimbă sensul proiectului comun braziliano-neozeelandez. Propunerea ciankaişistului a fost respinsă întrucît reprezentantul U.R.S.S., care este membru permanent al Consiliului de Securitate a votat împotriva ei.

Au fost puse apoi la vot candidaturile celor 18 state care au înaintat cereri de admitere în O.N.U. La votarea propunerii cu privire la admiterea în O.N.U. a Republicii Populare Mongole, ciankaişistul a uzat de dreptul de veto şi astfel, fără să ţină seama de recomandarea Adunării Generale a încercat să zădărnicească admiterea în O.N.U. a celor 18 state.

După cum se ştie Adunarea Generală a recomandat admiterea în O.N.U. a tuturor celor 18 state. Pornind de la această recomandare reprezentantul U.R.S.S., după obstrucţia ciankaişistului în legătură cu admiterea în O.N.U. a R. P. Mongole, a votat împotriva recomandării cu privire la admiterea în O.N.U. a 13 state.

Luînd cuvîntul pentru a explica motivele votului Lodge, reprezentantul S.U.A., a căutat să arunce răspunderea pentru situaţia creată asupra delegaţiei Uniunii Sovietice şi a intransigenţei ei.

Luînd cuvîntul pentru a motiva votul, A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice, a cerut Consiliului de Securitate să reflecteze bine asupra situaţiei în care un om, ciankaişistul care nu se reprezintă decît pe el însuşi poate acţiona contrar voinţei Adunării Generale şi a majorităţii membrilor Consiliului de Securitate. După cum a subliniat Sobolev, opinia publică internaţională va ajunge la concluzia că Statelor Unite le revine răspunderea pentru acţiunile ciankaişistului şi pentru situaţia creată.

Sobolev a arătat netemeinicia afirmaţiilor cu privire la aşa zisa „intransigenţă" a Uniunii Sovietice în problema admiterii de noi membri.

In cadrul unor discuţii ulterioare, Uniunea Sovietică a consimţit la admiterea Japoniei şi Spaniei. Astfel, U.R.S.S. împreună cu majoritatea Adunării s-a declarat gata să voteze pentru admiterea tuturor celor 18 state. După toate acestea se mai poate oare vorbi despre o „intransigenţă" a Uniunii Sovietice în problema admiterii de noi membri? Dimpotrivă, a subliniat Sobolev, tocmai S.U.A. sînt acelea care manifestă intransigenţă, împiedicînd admiterea unor state al căror regim politic nu le este pe plac.

A. A. Sobolev a declarat că Uniunea Sovietică împreună cu majoritatea membrilor O.N.U. va continua eforturile pentru a asigura admiterea fără nici un fel de discriminare în această organizaţie a statelor care doresc să facă parte din O.N.U.

Luînd cuvîntul în calitate de reprezentant al Noii Zeelande, Munroe a declarat că, în ciuda insuccesului înregistrat, această problemă nu trebuie lăsată nerezolvată şi este necesar să se întreprindă noi încercări pentru rezolvarea ei.

*

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS transmite: Reprezentantul U.R.S.S. în Consiliul de Securitate, A. A. Sobolev a adresat preşedintelui Consiliului, Munroe, o scrisoare cu rugămintea de a convoca în după amiaza sau în seara zilei de 14 decembrie o şedinţă extraordinară a Consiliului de Securitate în vederea reexaminării problemei admiterii de noi membri în O.N.U.

DECLARAŢIA COMUNĂ

a lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei

DELHI 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La invitaţia guvernului Uniunii Sovietice, primul ministru al Indiei a vizitat Uniunea Sovietică în iunie 1955. In U.R.S.S. i s-a făcut o primire caldă şi această vizită a întărit prietenia şi înţelegerea dintre popoarele celor două ţări. La încheierea acestei vizite, la 22 iunie 1955, a fost dată publicităţii Declaraţia comună a preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi primului ministru al Indiei.

La invitaţia guvernului indian, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., însoţiţi de alţi reprezentanţi oficiali ai Uniunii Sovietice, au vizitat India în noiembrie-decembrie 1955. Populaţia acestei ţări i-a întîmpinat pretutindeni cu entuziasm. Vizita lor a întărit legăturile de prietenie dintre cele două ţări şi popoarele lor. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au vizitat diferite construcţii agricole, industriale şi hidrotehnice precum şi regiuni de reconstrucţie a agriculturii, întreprinderi de stat şi alte centre de dezvoltare economică din India.

Vizita făcută în India de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. precum şi vizita făcută în Uniunea Sovietică de primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, le-au dat posibilitatea să cunoască personal popoarele acestor ţări şi modul lor de viaţă, să cunoască problemele, realizările şi năzuinţa acestor două ţări şi au dus la o înţelegere între ei şi între popoarele ţărilor lor, pe baza respectului reciproc, bunăvoinţei şi toleranţei.

Susmenţionata Declaraţie comună, publicată la 22 iunie 1955, exprima ataşamentul lor ferm faţă de cele cinci principii cunoscute şi sub numele de „pancea şila".

Aceste principii proclamă că ţările care se deosebesc unele de celelalte prin sistemele lor politice, sociale şi economice, pot şi trebuie să colaboreze între ele pe baza respectului reciproc, neamestecului în treburile interne şi să ducă o politică de coexistenţă activă şi paşnică în năzuinţa comună spre realizarea idealurilor păcii şi îmbunătăţirii condiţiilor de viaţă ale omului.

De la proclamarea lor, o serie de ţări au aderat la aceste cinci principii ori s-au declarat de acord cu ele. Ţările reprezentate la conferinţa de la Bandung au adoptat în unanimitate o declaraţie care a confirmat aceste principii, în prezent recunoscute pe larg ca o bază trainică de colaborare între ţări.

In cursul actualei vizite a lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în India, între ei şi primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a avut loc un schimb de păreri liber şi sincer în problemele situaţiei internaţionale. In urma acestui schimb de păreri a fost confirmată convingerea lor fermă că relaţiile internaţionale trebuie să se bazeze pe cele cinci principii şi că trebuie făcut tot posibilul pentru a se slăbi încordarea internaţională şi pentru a contribui la cauza întăririi păcii şi colaborării între ţări.

Conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor, care a avut loc în iulie 1955, a dus la recunoaşterea de către marile puteri reprezentate la această conferinţă a absurdităţii războiului care, în urma perfecţionării armelor atomice şi cu hidrogen, nu poate aduce decît nenorocire omenirii.

Această recunoaştere fundamentală a necesităţii de a exclude războiul ca metodă de rezolvare a litigiilor internaţionale a fost întîmpinată cu un sentiment de profundă aprobare de către popoarele lumii şi a dus la slăbirea considerabilă a încordării. Deşi principalele probleme ale Europei şi Asiei îşi aşteaptă încă rezolvarea, o urmare firească a excluderii războiului ca metodă de rezolvare a problemelor litigioase a fost schimbarea modului de a aborda aceste probleme şi năzuinţa de a le rezolva pe calea tratativelor. Au fost stabilite relaţii diplomatice între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană; au început şi continuă tratativele la nivelul ambasadorilor între Statele Unite ale Americii şi Republica Populară Chineză; în august anul curent şi-a încheiat cu succes lucrările conferinţa pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, iar Adunarea Generală O.N.U. a adoptat o rezoluţie cu privire la înfiinţarea Agenţiei Internaţionale pentru energia atomică.

In scopul reglementării pe viitor a problemelor litigioase pe calea tratativelor, conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri, care a avut loc în iulie a.c. la Geneva, a arătat necesitatea convocării unei conferinţe a miniştrilor Afacerilor Externe ai ţărilor respective. Această conferinţă a miniştrilor Afacerilor Externe a avut loc recent la Geneva. Ea nu a dus la un acord asupra problemelor discutate şi astfel, pînă în prezent, nu au fost îndreptăţite încă marile speranţe cărora le-a dat naştere conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri. Conferinţa a dus însă la o înţelegere mai limpede a problemelor care stau în faţa omenirii şi este un fapt indiscutabil că toate aceste probleme pot fi rezolvate numai prin metode paşnice şi pe cale de tratative, dacă războiul va fi exclus, aşa cum este necesar, potrivit părerii generale. De aceea, deziluzia provocată de rezultatele conferinţei de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe poate avea numai un caracter vremelnic şi este necesar de a continua să se depună toate eforturile pentru slăbirea încordării internaţionale, considerînd tratativele drept singura metodă de rezolvare a problemelor litigioase. Oamenii de stat ai celor două ţări îşi exprimă speranţa că tratativele care se duc la nivelul ambasadorilor între Statele Unite ale Americii şi Republica Populară Chineză vor duce nu numai la rezolvarea problemelor discutate, ci şi la o mai largă înţelegere reciprocă prin ţinerea unei conferinţe la nivel mai înalt. Ei sînt convinşi că instaurarea unei păci trainice în Asia nu este posibilă fără a i se acorda Republicii Populare Chineze locul ce i se cuvine de drept în Organizaţia Naţiunilor Unite. Ei îşi exprimă regretul profund în legătură cu întîrzierea recunoaşterii acestui fapt indiscutabil şi speră în mod sincer că celelalte probleme ale Extremului Orient şi Asiei vor fi rezolvate fără întîrziere pe calea unor acorduri şi anume drepturile legitime ale Republicii Populare Chineze asupra insulelor de litoral şi a insulei Taivan trebuie satisfăcute, iar problema coreeană trebuie să fie rezolvată pe baza recunoaşterii drepturilor naţionale ale poporului coreean şi în conformitate cu interesele păcii în Extremul Orient.

Oamenii de stat ai U.R.S.S. şi primul ministru al Indiei au salutat conferinţa care a avut loc anul trecut la Geneva în problema Indochinei. Această conferinţă a pus capăt războiului distrugător din Indochina şi a stabilit ordinea reglementării problemelor statelor Indochinei.

Ei constată cu regret că în îndeplinirea acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam se creează piedici şi că există de asemenea greutăţi în îndeplinirea acordurilor de la Geneva cu privire la Laos. Incălcarea acestor acorduri va avea urmări deosebit de grave atît pentru Indochina, cît şi pentru lumea întreagă. De aceea, oamenii de stat ai celor două ţări doresc să adreseze tuturor participanţilor la aceste acorduri şi părţilor interesate chemarea de a înlătura piedicile care stau în prezent în calea traducerii efective în viaţă a acordurilor de la Geneva şi de a colabora pe deplin în respectarea literii şi spiritului acestor acorduri.

Ei sînt profund convinşi că în problema calităţii de membru al Organizaţiei Naţiunilor Unite trebuie aplicat principiul universalităţii. Atît timp cît acest principiu nu va fi respectat, Organizaţia Naţiunilor Unite nu va reprezenta ţările din întreaga lume. De aceea, ei salută recomandarea Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite cu privire la admiterea simultană în O.N.U. a celor 18 ţări şi speră sincer că această recomandare va fi adoptată în curînd de Consiliul de Securitate şi tradusă în viaţă.

Pentru a instaura pacea în lumea întreagă şi a înlătura cauzele care duc la distrugerile pustiitoare ale unui nou război mondial, nu există altă cale decît calea dezarmării. Sporirea sau chiar menţinerea nivelului actual al armamentelor constituie o primejdie de război permanentă, un izvor de teamă şi cauza cursei pentru fabricarea celor mai noi tipuri de arme de exterminare în masă. Necesitatea imperioasă a dezarmării creşte direct proporţional cu descoperirea şi acumularea de arme avînd un potenţial distructiv tot mai mare. Dorinţa larg răspîndită ca războiul să fie cu totul înlăturat impune să se întreprindă acţiuni pozitive, constructive şi rapide în direcţia dezarmării. In această problemă s-a şi realizat un mare grad de înţelegere şi evident nu există temei ca piedicile ce au mai rămas să nu fie înlăturate curînd dacă se are ca scop instaurarea unei păci trainice. Oamenii de stat ai celor două ţări doresc îndeosebi să-şi reafirme convingerea fermă că trebuie înfăptuită interzicerea necondiţionată a producţiei, folosirii şi experimentării armelor nucleare şi termonucleare. Concomitent cu aceasta, trebuie înfăptuită neapărat o reducere considerabilă a armamentelor clasice şi instituirea unui control internaţional eficace, în scopul asigurării îndeplinirii riguroase a unei asemenea interziceri şi dezarmări. Atît timp cît acest lucru nu va fi obţinut, lumea întreagă va fi întunecată şi copleşită de teama războiului şi popoarele vor pune la îndoială sinceritatea năzuinţelor de pace.

Oamenii de stat ai U.R.S.S. şi primul ministru al Indiei au căzut de acord că înjghebarea de alianţe militare sau blocuri militare regionale nu constituie un mijloc de asigurare a păcii şi securităţii. Asemenea alianţe au lărgit graniţele „războiului rece" şi au introdus un element de instabilitate în regiunile respective, au mărit teama şi încordarea şi au creat noi piedici în calea dezvoltării paşnice a ţărilor respective. Pacea şi adevărata securitate a popoarelor pot fi asigurate numai prin eforturile colective ale statelor.

Una din căile cele mai eficace de micşorare a temerii şi încordării în relaţiile internaţionale este înlăturarea barierelor din calea colaborării şi înţelegerii reciproce. Pentru atingerea acestui ţel trebuie stimulate legăturile culturale şi economice dintre ţări. Oamenii de stat ai celor două ţări au constatat cu satisfacţie posibilităţile crescînde care se deschid în faţa popoarelor celor două ţări de a se cunoaşte mai bine unul pe celălalt printr-un schimb regulat de vizite ale oamenilor de ştiinţă, specialişti tehnici, economişti, membri ai parlamentelor, scriitori şi alţi oameni de cultură ai celor două ţări. Ei speră că aceste posibilităţi de contacte reciproce, pe o bază care să contribuie la înţelegerea şi la respectarea modurilor de viaţă diferite din cele două ţări, vor fi lărgite neîncetat.

Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., membrul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi primul ministru al Indiei salută dezvoltarea colaborării dintre cele două ţări în ce priveşte construirea în India a unei uzine metalurgice la Bhilai şi în ce priveşte alte proiecte asupra cărora se şi duc tratative. Cel de al doilea plan cincinal al Indiei care acordă atenţia principală dezvoltării industriei grele, poate oferi noi posibilităţi pentru o asemenea colaborare. Ei consideră de dorit ca după terminarea muncii pregătitoare necesare, reprezentanţi competenţi ai celor două ţări, să se întîlnească pentru a examina noi forme reciproc avantajoase de colaborare economică şi tehnică şi să ajungă la acorduri în probleme concrete, ori de cîte ori acest lucru va fi considerat necesar.

Vizitarea Indiei de către N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov reprezintă un eveniment deosebit de important nu numai pentru faptul că a apropiat cele două ţări dar şi pentru faptul că această vizită serveşte cauzei păcii generale. N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei, îşi reafirmă încrederea în viitor şi hotărîrea fermă de a-şi consacra energia cauzei întăririi păcii spre binele nu numai al popoarelor ţărilor lor ci şi al lumii întregi.

Preşedintele Consiliului
de Miniştri al U.R.S.S.
N. A. BULGANIN

Primul ministru al Indiei
JAWAHARLAL NEHRU

Delhi, 13 decembrie 1955.

Comunicatul comun sovieto-indian cu privire la relaţiile economice dintre India şi U. R. S. S.

DELHI 13 (Agerpres).— TASS transmite: In declaraţia comună a lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei, se relevă dorinţa celor două ţări de a dezvolta colaborarea economică şi de a lărgi relaţiile comerciale. In legătură cu aceasta, reprezentanţii guvernului U.R.S.S. şi guvernului Indiei au dus tratative preliminare şi au ajuns la înţelegerea că sporirea volumului comerţului la proporţiile cele mai mari posibile va fi reciproc avantajoasă celor două ţări. Ca prim pas, în această direcţie a fost realizată de asemenea următoarea înţelegere:

1. a) U.R.S.S. va livra, iar India va cumpăra în decurs de trei ani, începînd din anul 1956, un milion de tone laminate din metale feroase, dintre care 300.000 de tone în primul an şi cîte 350.000 de tone anual în decursul următorilor doi ani. Asupra termenelor şi condiţiilor acestor livrări urmează să se cadă de acord în cadrul unor tratative ulterioare.

b) In decurs de trei ani U.R.S.S. va vinde, iar India va cumpăra utilaj pentru extracţia petrolului, utilaj pentru industria minieră şi alt utilaj, precum şi alte mărfuri asupra cărora părţile vor cădea de acord. Asupra termenelor de livrare şi condiţiilor de vînzare şi cumpărare a acestor mărfuri şi utilajului se va cădea de acord în cadrul unor tratative ulterioare.

c) U.R.S.S. îşi va spori considerabil atît cantitatea de materii prime cît şi de produse industriale cumpărate în India în condiţiile şi termenele asupra cărora se va cădea de acord pe calea unor tratative între cumpărători şi vînzători. Se exprimă speranţa că valoarea totală a acestor achiziţionări, inclusiv sumele care pot fi necesare pentru întreţinerea organizaţiilor oficiale sovietice din India va fi egală cu valoarea totală a mărfurilor cumpărate de India în U.R.S.S.

d) După cum prevede acordul comercial sovieto-indian, cele două guverne vor face înlesnirile maxime, admise de regulile şi dispoziţiile legale în ce priveşte importul şi exportul mărfurilor mai sus menţionate, şi vor acorda orice sprijin în această privinţă.

2. Ţinînd seama de proiectata sporire a volumului comerţului şi în vederea asigurării condiţiilor corespunzătoare pentru transportul de mărfuri pe cale maritimă, cele două guverne consideră necesar să organizeze linii de navigaţie regulate între porturile U.R.S.S. şi Indiei, cu folosirea vaselor sovietice şi indiene.

3. Reprezentanţii celor două guverne au căzut de asemenea de acord asupra trimiterii, în timpul cel mai scurt care este în mod practic posibil, a unor delegaţii din U.R.S.S. în India sau din India în U.R.S.S. pentru discutarea condiţiilor şi încheierea unui acord în vederea înfăptuirii înţelegerii mai sus arătate.

New Delhi, 13 decembrie 1955

Conducătorii sovietici au părăsit India plecînd spre Afganistan

Zeci de mii de locuitori au venit să-şi ia rămas bun de la oaspeţii sovietici

DELHI 14 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineaţa zilei de 14 decembrie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S şi persoanele care îi însoţesc au părăsit India plecînd spre Afganistan.

Pe aeroport N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost conduşi de primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, de vicepreşedintele Indiei, S. Radhakrishnan, de miniştri ai guvernului indian, deputaţi, conducători ai organizaţiilor politice şi obşteşti, membri ai corpului diplomatic, funcţionari ai ambasadei U.R.S.S. şi ai instituţiilor sovietice din Delhi, în frunte cu M. A. Menşikov, ambasadorul U.R.S.S.

Era o minunată dimineaţă însorită. Din zori de zi, zeci de mii de locuitori ai oraşului şi ai oraşelor şi satelor apropiate s-au înşiruit de-a lungul străzilor care duc de la Palatul prezidenţial Raştrapati Bhavan la aeroportul Palam, pentru a-şi lua rămas bun de la oaspeţii sovietici.

Pe aeroportul pavoazat cu drapelele de stat ale Uniunii Sovietice şi Indiei s-au strîns aproape 10.000 de oameni. La ora 9 şi 50 de minute au sosit pe aeroport N. A. Bulganin şi N. S Hruşciov, însoţiţi de primul ministru al Indiei, J. Nehru. Ei s-au urcat la tribună în aclamaţiile celor prezenţi.

N. A Bulganin a adresat o scurtă cuvîntare celor veniţi să-şi ia rămas bun.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Domnule prim ministru! Prieteni!

A venit clipa să părăsim ospitaliera voastră ţară.

Multe, foarte multe lucruri bune am văzut şi am aflat în timpul călătoriei noastre prin India. Este greu de vorbit despre toate evenimentele bogate în impresii petrecute în cursul vizitei noastre. Ceea ce nu vom uita niciodată sînt întîlnirile cu poporul Indiei, care şi-a exprimat atît de sincer sentimentele prieteneşti faţă de Uniunea Sovietică. Vom păstra cu grijă în inimile noastre aceste sentimente de prietenie.

Cel mai important rezultat al vizitei noastre în India este consolidarea şi dezvoltarea prieteniei dintre popoarele noastre. Prietenia popoarelor indian şi sovietic este o mare cucerire istorică.

Contactul personal dintre guvernele noastre, al cărui început l-a constituit vizita d-lui prim ministru Nehru în Uniunea Sovietică, s-a întărit şi consolidat şi mai mult în urma vizitei noastre în India. In cadrul întrevederilor noastre cu dl. Nehru şi cu ceilalţi membri ai guvernului Republicii India am avut convorbiri extrem de utile. Aceste convorbiri s-au desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate şi prietenie.

La 13 decembrie a fost semnată o declaraţie comună. Ea constituie un document de o mare însemnătate istorică. Ea este o contribuţie importantă la cauza consolidării păcii.

Ingăduiţi-mi să vă exprim dvs. personal domnule prim ministru, precum şi guvernului Indiei şi întregului popor indian recunoştinţa noastră profundă pentru ospitalitatea şi dragostea manifestată faţă de noi.

Trăiască prietenia indiano-sovietică!

La revedere!

Namaste!

Apoi a luat cuvîntul N. S. Hruşciov.

Cuvîntarea lui N. S. Hruşciov

Dragi prieteni!

Peste cîteva minute părăsim capitala statului marelui popor al Indiei.

Guvernul şi poporul Indiei ne-au făcut o primire excepţional de călduroasă şi cordială. Vreau să-mi exprim încă odată recunoştinţa şi mulţumirile faţă de stimatul prim ministru al Indiei, dl. Nehru, faţă de preşedintele Republicii India, dl. Prasad, faţă de guvernul Indiei şi de întregul mare popor indian pentru tot ce s-a făcut pentru noi în timpul vizitei noastre în India.

Vizitînd diferitele oraşe şi state ale Indiei am auzit mereu multe cuvinte bune şi calde despre prietenia popoarelor noastre. Această prietenie va creşte şi se va întări necontenit, deoarece nu se poate să nu se vadă în ea una din sursele consolidării păcii în lumea întreagă.

Comunitatea vederilor Indiei şi Uniunii Sovietice în ceea ce priveşte întărirea prieteniei dintre ţările noastre şi principalele probleme ale vieţii internaţionale şi-a găsit expresie în declaraţia comună sovieto-indiană, semnată la 13 decembrie.

Dragi prieteni!

Cînd, încheindu-şi vizita în Uniunea Sovietică, domnul Nehru şi-a luat rămas bun de la ţara noastră şi de la poporul ei, el a spus că o parte din inima sa a rămas în ţara noastră. Şi iată că astăzi, luîndu-mi rămas bun de la voi, de la marele popor al Indiei, simt cît sînt de adevărate aceste cuvinte simple, dar pline de un tîlc adînc. O parte din inima mea rămîne asemenea aici, în India. Şi în inima mea a crescut şi a prins rădăcini adînci un cald simţămînt de dragoste faţă de India şi de poporul ei. Ne bucurăm că am cîştigat aici atîţia prieteni mari şi buni, că prietenia dintre ţările noastre s-a întărit şi mai mult.

Niciodată prietenia dintre popoarele noastre şi ţările noastre n-a fost întunecată de ură sau de ciocniri. Sîntem profund convinşi că aceasta nu se va întîmpla niciodată, nici în viitor. Vom depune toate eforturile pentru ca prietenia dintre popoarele ţărilor noastre să crească şi să se întărească, pentru ca ea să fie o prietenie veşnică şi de nezdruncinat.

La revedere, dragi prieteni! să ne vedem cu bine!

Namaste!

★

Cuvîntările lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost subliniate în repetate rînduri de aplauze furtunoase. Ultimele lor cuvinte au fost acoperite de aclamaţiile furtunoase: („Bulganin i Hruşciov zindabad") (Trăiască Bulganin şi Hruşciov), „Hindi — rusi bhai, bhai" (Indienii şi ruşii sînt fraţi).

Apoi a rostit o cuvîntare primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru.

Cuvîntarea lui Jawaharlal Nehru

Inalţi oaspeţi şi dragi prieteni!

Cu cîteva zile în urmă dl. Bulganin şi dl. Hruşciov au păşit pentru prima oară pe pămîntul indian. Astăzi aceşti oaspeţi părăsesc ţara noastră. Ultimele cîteva zile pe care le-au petrecut aici sînt un eveniment istoric şi se vor scrie multe despre el în istoria noastră.

Nehru a declarat în continuare că India a intrat într-un stadiu nou al vieţii ei. Care este ţelul nostru? Ţelul nostru este de a obţine progresul ţării noastre şi al poporului nostru simplu şi de a trăi în prietenie şi înţelegere cu ceilalţi. Pacea lumii întregi este extrem de esenţială, extrem de importantă pentru realizarea acestui ţel. Este de asemenea absolut necesar ca relaţiile noastre cu marea ţară, vecina noastră apropiată, Uniunea Sovietică, să fie relaţii strînse, bazate pe prietenie şi colaborare.

Referindu-se la cuvîntările rostite în ajun de N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, Nehru a continuat: Ieri aţi spus că prietenia dintre India şi Uniunea Sovietică nu este îndreptată împotriva vreunei ţări. Dorim să fim prieteni cu orice ţară, cu toate ţările, pentru ca cercul prieteniei noastre să se lărgească şi pentru ca colaborarea şi pacea să prospere. Ce fel de prietenie poate fi aceea care ar presupune duşmănie faţă de alţii? Trebuie să fim prieteni cu toţi şi întindem mîna tuturor. De aceea apropierea noastră de marea ţară — Uniunea Sovietică — este foarte importantă.

Aceasta nu înseamnă însă că noi ne îndepărtăm de o altă ţară. Nu este aşa şi nu va fi aşa nici în viitor. Noi am dorit întotdeauna şi dorim colaborarea între ţările lumii în scopul întăririi păcii

Primul ministru a spus în continuare că un moment important al prieteniei dintre India şi Uniunea Sovietică este schimbul liber şi sincer de idei. Un moment important al acestei prietenii, a spus el, constă în faptul că noi ne respectăm reciproc ideile şi modul de acţiune deşi uneori, putem avea păreri diferite sau mergem pe căi diferite. Cauza păcii în întreaga lume va fi întărită dacă vom manifesta toleranţă unii faţă de ceilalţi şi vom năzui spre colaborare între toate ţările. Astfel, noi dăm exemplu altora în ceea ce priveşte prietenia cu toate ţările, folosind experienţa lor şi urmînd propria noastră cale. In aceasta rezidă sensul principiilor „pancea şila".

Referindu-se la declaraţia comună, Nehru a spus: dacă veţi citi cu atenţie acest document, veţi vedea că el nu conţine nimic care să vădească ostilitate faţă de cineva. Este un document al prieteniei şi colaborării dintre India şi Uniunea Sovietică. El dovedeşte că atît India cît şi Uniunea Sovietică doresc pace în întreaga lume şi doresc să păşească pe calea spre pace, că ele doresc ca problemele importante să fie rezolvate prin metode paşnice. Adineaori dl. Bulganin şi dl. Hruşciov au caracterizat acest document drept un document istoric. Este limpede că el înseamnă o apropiere între cele două ţări. Acest lucru este foarte important.

„Atît în numele guvernului Indiei, în numele meu personal, cît şi în numele poporului nostru, mulţumesc conducătorilor sovietici pentru că au venit aici şi au exprimat sentimentele de prietenie faţă de poporul indian.

Vreau să le mulţumesc de asemenea şi pentru că şi-au exprimat dorinţa să ne ajute pe diferite căi şi să întărească prietenia între ţările noastre. Aceste ultime cîteva zile vor rămîne nu numai în memoria mea şi India le va ţine minte multă vreme".

In încheiere, Nehru a spus: „doresc să duceţi dv. un lucru de preţ — mesajul de dragoste al Indiei către poporul dv. La revedere!"

★

Cuvintele „La revedere", Nehru le-a rostit în limba rusă. Caldele cuvinte de rămas bun adresate de el oaspeţilor sovietici au fost furtunos aplaudate

★

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov îşi iau cu căldură rămas bun de la persoanele care au venit să-i petreacă pe aerodrom. Acestea oferă oaspeţilor sovietici numeroase buchete de flori şi le urează drum bun.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov trec apoi în revistă garda de onoare. Răsună solemn imnurile de stat ale Uniunii Sovietice şi Indiei.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov strîng pentru ultima oară mîna cu urări prieteneşti, primului ministru Nehru, vicepreşedintelui Radhakrishnan, membrilor cabinetului de miniştri. Apoi ei urcă pe bordul avionului „IL-14" făcînd semne de rămas bun persoanelor care i-au condus. Acestea le răspund cu aclamaţii.

Este ora 10 şi 45. Avionul decolează şi după ce face odată ocolul aerodromului, se îndreaptă spre nord-vest — spre Kabul — capitala Afganistanului.

TELEGRAME

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au trimis d-lui Radjendra Prasad, preşedintele Republicii India şi d-lui Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, următoarele telegrame:

Preşedintelui Republicii India

Domnul Radjendra Prasad

Stimate domnule preşedinte!

Vă exprimăm încă odată sincera noastră recunoştinţă pentru primirea călduroasă şi cordială pe care ne-aţi făcut-o dvs. personal şi marele popor indian.

Vă urăm multă sănătate dvs. şi înflorirea Republicii India.

N. BULGANIN
N. HRUŞCIOV

14 decembrie 1955

Primului Ministru al Republicii India

Domnul Jawaharlal Nehru,

Trecînd graniţa ţării dvs. vă exprimăm încă odată adînca noastră recunoştinţă, dvs. personal, stimate domnule Nehru, guvernului Republicii India şi întregului popor indian, pentru primirea caldă şi cordială care ne-a fost făcută.

Ne exprimăm urarea ca Republica India să se întărească necontenit, ca prietenia dintre statele noastre şi marile noastre popoare să crească şi să se extindă.

N. BULGANIN
N. HRUŞCIOV

14 decembrie 1955

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au sosit la Stalinabad

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Avionul cu care N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au părăsit la 14 decembrie capitala Indiei — oraşul Delhi — nu a putut ateriza pe aeroportul Kabul din cauza condiţiilor atmosferice nefavorabile din regiunea Kabul. Avionul a aterizat în oraşul Stalinabad.

Din Stalinabad N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov vor pleca spre Kabul aşa cum s-a stabilit anterior cu guvernul Afganistanului.

La închiderea ediţiei

Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii

HELSINKI 14 (Agerpres). — TASS transmite: Sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii care s-a ţinut la Helsinki a adoptat următorul apel:

Şefii guvernelor celor patru puteri au recunoscut la Geneva că divergentele internaţionale pot fi reglementate pe calea tratativelor. Ei au recunoscut că trebuie să se renunţe la ameninţări şi la folosirea forţei. Acordul dintre ei a fost rezultatul voinţei nezdruncinate a popoarelor. Ea a fost aceea care a generat spiritul Genevei.

In acest spirit puteau fi rezolvate şi problemele prezentate spre examinare conferinţei Miniştrilor Afacerilor Externe. Conferinţa nu a îndeplinit sarcinile ce i-au fost trasate de şefii guvernelor şi nu a justificat speranţele popoarelor. Cursa înarmărilor, care continuă în ciuda slăbirii încordării în relaţiile internaţionale, este principala piedică în calea succesului tratativelor între cele patru mari puteri.

Cu toate acestea realizarea unui acord care să pună începuturile dezarmării a fost şi rămîne posibil. Acest lucru l-au dovedit lucrările Comisiei O N U Un astfel de acord ar prevedea reducerea armamentelor, obligaţia de a nu folosi arma nucleară, interzicerea experimentării armei nucleare şi un control eficace asupra înfăptuirii acestor măsuri. Au fost propuse diferite metode de control asupra înarmării. Aceste metode pot fi aplicate primelor măsuri cu privire la dezarmare.

Speranţa oamenilor în înfăptuirea dezarmării este nepieritoare. Oamenii ştiu că au posibilitatea de a trăi liniştit, că descoperirile ştiinţifice îi pot elibera de coşmarul groaznic al mizeriei şi foametei, şi le pot asigura creşterea bunăstării.

Biroul Consiliului Mondial al Păcii cheamă pe oamenii din toate ţările să acţioneze, să întreprindă diferite acţiuni, pentru a opri cursa înarmărilor şi a obţine primele acorduri cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice.

Pentru a da posibilitatea să se exprime diferite puncte de vedere şi să se desfăşoare din plin toate eforturile, Biroul convoacă pentru perioada 5—9 aprilie 1956 o sesiune extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, consacrată problemelor dezarmării şi interzicerii armei nucleare.

Biroul Consiliului Mondial al Păcii invită să participe la lucrările acestei sesiuni şi să-şi expună acolo părerile şi propunerile pe toţi cei care îi îngrijorează cursa înarmărilor şi care vor să-i pună capăt, organizaţiile şi mişcările naţionale şi internaţionale, pe oamenii de ştiinţă care pot aduce o contribuţie deosebită la cauza rezolvării acestor probleme, pe oamenii muncii pe spinarea cărora apasă atît de greu povara înarmărilor, pe toţi cei care în numele principiilor lor religioase sau morale condamnă războiul.

Fiecare pas pe calea reducerii armamentelor va permite să se ia noi măsuri în vederea dezarmării. Fiecare pas pe această cale va contribui la restabilirea încrederii şi la reglementarea problemelor litigioase. Fiecare pas pe această cale va apropia ceasul cînd în locul neîncrederii şi temerii va veni colaborarea paşnică între toate ţările, frăţia între toate popoarele.

BIROUL CONSILIULUI MONDIAL AL PĂCII

Helsinki, 13 decembrie 1955.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52